

Głos św. Rozalii

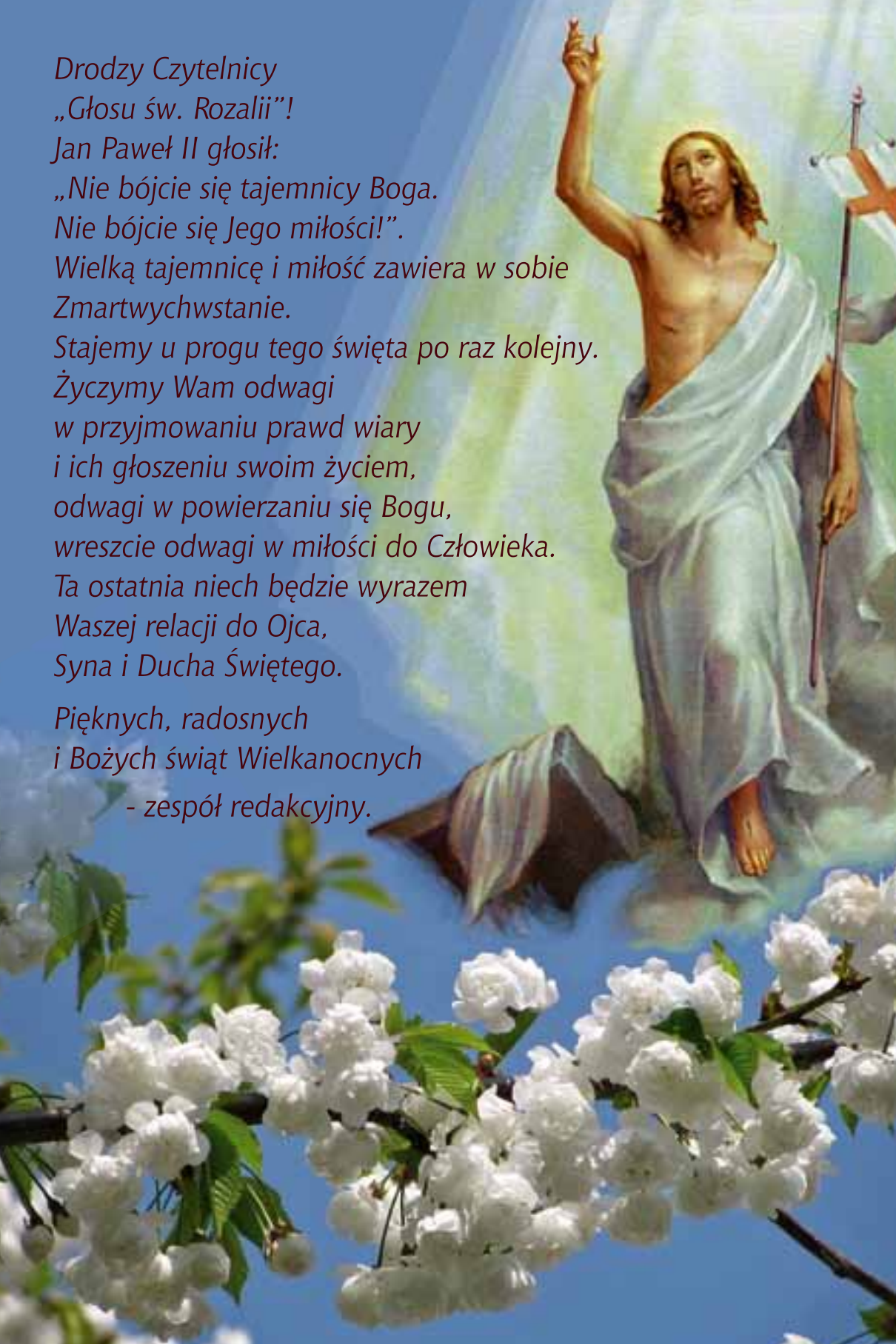
KWARTALNIK PARAFII PW. ŚW. ROZALII
W SZCZECINKU

Nr 7
KWIECIEŃ
- CZERWIEC
2019 ⁽²⁾

ISSN 2657-3547

*Drodzy Czytelnicy
„Głosu św. Rozalii”!
Jan Paweł II głosił:
„Nie bójcie się tajemnicy Boga.
Nie bójcie się Jego miłości!”.
Wielką tajemnicę i miłość zawiera w sobie
Zmartwychwstanie.
Stajemy u progu tego święta po raz kolejny.
Życzymy Wam odwagi
w przyjmowaniu prawd wiary
i ich głoszeniu swoim życiem,
odwagi w powierzaniu się Bogu,
wreszcie odwagi w miłości do Człowieka.
Ta ostatnia niech będzie wyrazem
Waszej relacji do Ojca,
Syna i Ducha Świętego.
Pięknych, radosnych
i Bożych świąt Wielkanocnych
- zespół redakcyjny.*

Spis treści

1. Słowo Proboszcza	4
2. Od redakcji	5
3. Wywiad z Jerzym Lewickim – sybirakiem	7
4. Pójdź za Mną	10
5. Wydarzyło się w parafii – zapis kronikarski	11
6. Dzieje się... Co przed nami...	15
7. Z kalendarza liturgicznego	15
8. <i>Szczecinecka Kalwaria</i>	17
9. Nasze formowanie duchowe	20
10. Orędowniczka św. Rozalia	33
11. Wieści z muzeum	33
12. Ekonomia i (roz)rachunek	36
13. Różne	37

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Rozalii w Szczecinku

Zespół redakcyjny: ks. dr Jerzy Chęciński – proboszcz (asystent kościelny), Danuta Bandura (fotografie), Wiesław Bandura, Antoni Dorogusz - Doroszkiewicz (również skład początkowy), Elżbieta Dorogusz - Doroszkiewicz, Władysław Fijałkowski (strona graficzna), Katarzyna Rybak

Korekta językowa: Katarzyna Rybak

Adres redakcji: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Rozalii, ul. Świętej Rozalii 1, 78-400 Szczecinek

Kontakt: adres jw., tel. 94 37 45 901, e-mail: parafiarozalia@wp.pl, skrzynka w kruchcie (listy i artykuły)

Skład i druk: Zakład Usługowy „TEMPOPRINT” Teresa Polak, www.tempoprint.pl, e-mail: tempoprint@tempoprint.pl

Uwaga: Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów w nadesłanych tekstach, nadawania lub zmiany ich tytułów, korekty językowej, niezwracania niezamówionych materiałów.

I SŁOWO PROBOSZCZA

Wkrótce rozpoczniemy Wielki Tydzień, który w tradycji chrześcijańskiej obejmuje okres siedmiu dni przed Świątami Wielkanocnymi. Upamiętnia on ostatnie dni życia Chrystusa. Jest to niezwykle czas zadumy nad Ofiarą Pana.

Niedziela Palmowa to pierwszy dzień Wielkiego Tygodnia. Geneza nazwy wywodzi się od wprowadzonego w XI w. zwyczaju święcenia palm. Jest to dzień uroczystego wjazdu Chrystusa do Jerozolimy. Poprzedza Jego Mękę i Śmierć na Krzyżu. Liturgia Niedzieli Palmowej zawiera procesję z palmami oraz wspomnienie Męki Pańskiej.

W tym czasie szaty kapłana nie wyrażają pokuty (okres pokutny oddają szaty barwy fioletowej), lecz są w kolorze czerwonym. Okres Niedzieli Palmowej podkreśla majestat i siłę Chrystusa, który poprzez swoją Mękę zostaje jedynie umocniony i wkracza do miasta w pełnym majestacie jako jego Pan i Król.

Zgodnie z tradycją poświęcone palmy przechowuje się przez cały rok, by następnego roku można je było spalić i tak uzyskany popiołem obsypać głowy wiernych w dzień Środy Popielcowej.

Wielki Poniedziałek, Wtorek i Środa to dni poświęcone sakramentowi pojednania.

Ten czas Chrystus spędzał na nauczaniu swych uczniów w Świątyni, by na nocleg udać się do domu Łazarza, który mieścił się w Betanii odległej od Jerozolimy o około 3 kilometry.

W Wielki Poniedziałek Chrystus spowodował śmierć drzewa figowego, gdyż nie znalazł na nim owoców, a jedynie same liście. Wielki Wtorek upamiętnia czas, w którym Jezus podczas polemik ze starszyzną żydowską zapowiada zniszczenie Jerozolimy, koniec świata, który zamknie dzieje ludzkości oraz najważniejsze wydarzenie - swoje Zmartwychwstanie.

Wielka Środa ma już bezpośredni związek z wydarzeniami Wielkiego Czwartku i Wielkiego Piątku. To właśnie wtedy Sanhedryn na tajnej naradzie postanawia zgładzić Jezusa, do czego przyczynia się Judasz, który zawierając pakt z radą żydowską, zdradza Mesjasza za 30 srebrników.

Najważniejszym momentem Wielkiego Tygodnia jest Triduum Paschalne, czyli czas rozpoczynający się wieczorną Mszą w Wielki Czwartek, a kończący drugimi nieszporami, czyli przedostatnią częścią modlitwy Liturgii Godzin po południu w Niedzielę Wielkanocną.

Wielki Czwartek to pierwszy dzień Triduum Paschalnego – czasu Męki i Zmartwychwstania Pańskiego. Za moment oficjalnego rozpoczęcia Triduum Paschalnego przyjmuje się Mszę Wieczerzy Pańskiej. To dzień Ostatniej Wieczerzy, pożegnania Chrystusa i rozstania Nauczyciela ze swymi Apostołami. Jest to dzień ustanowienia Eucharystii i Kapłaństwa.

Warto zwrócić uwagę, iż w Wielki Czwartek mają miejsce dwie Msze: poranna w kościele katedralnym - Krzyżma Świętego i wieczorna - w parafiach: Msza Wieczerzy Pańskiej.

Wielki Piątek to dzień powagi, skupienia, kontemplacji i postu. To również dzień, w którym nie są sprawowane Msze św.

Wielka Sobota to szczególny czas w kościele katolickim. To okres ciszy, skupienia i przeżywania Paschy. Wierni przez cały dzień czuwają przy Grobie Pańskim.

W Wielką Sobotę święcone są pokarmy spożywane podczas śniadania w Niedzielę Wielkanocną. Wśród święconki nie może zabraknąć chleba - na pamiątkę cudownego rozmnożenia chleba dokonanego przez Chrystusa na pustyni; jaj - symbolizujących nowe życie; mięsa - na pamiątkę baranka paschalnego spożywanego przez Pana Jezusa podczas ostatniej Wieczerzy.

W Wielką Sobotę, podobnie jak w Wielki Piątek, nie są sprawowane Msze św. Po zachodzie słońca rozpoczyna się natomiast Wigilia Paschalna, rozpoczynająca Uroczystość Zmartwychwstania Chrystusa.

**Drodzy Parafianie i Goście,
wraz z ks. Pawłem i ks. Piotrem życzymy Wam głębokiego przeżycia Wielkiego Tygodnia, stanięcia przy pustym grobie i spotkania Pana Zmartwychwstałego w Słowie i w Eucharystii.**

ks. Jerzy Chęciński, proboszcz

Szczęść Boże!

Jak zapewne Czytelnicy zauważyli w rocznym cyklu wydawniczym dwa postępujące po sobie numery naszego kwartalnika będą zawsze posiadały charakter świąteczny: okołobożonarodzeniowy i okołowielkanocny. Ten numer do takich właśnie należy. Główną jego zawartością są treści odnoszące się przede wszystkim do okresu Świąt Wielkiej Nocy oraz Tygodnia Miłosierdzia. O tym zaświadcza tytułowa okładka.

Poświęciliśmy w nim, jak i w poprzednich numerach, wiele miejsca minionym wydarzeniom w parafii, udokumentowanym nie tylko słowem, ale także, a raczej przede wszystkim relacjami zdjęciowymi. Dotyczą one najczęściej uczestnictwa naszych Parafian w uroczystościach czasu Świąt Bożego Narodzenia.

Chcielibyśmy zachęcić Czytelników do zgłębienia istotnych kwestii wiary wyływających z kalendarza liturgicznego. Do potraktowania go nie tyle stricte informacyjnie, co raczej odnalezienie w nim tego, co Bóg pragnie każdemu z nas, osobiście, przekazać do rozważenia i duchowego przyswojenia.

Dzięki naszym Szanownym Czytelnikom, którzy nabyli 6. numer „Głosu św. Rozalii”, jego nakład w ilości 400. egzemplarzy rozszedł się w całości. Możemy więc pochwalić się rekordową liczbą rozprowadzonego periodyku. Dziękujemy.

Głos św. Rozalii

Cieszymy się i jesteśmy dumni z tego powodu, lecz nie popadamy w samozadowolenie. Z pokorą będziemy przyjmować wszelkie krytyczne uwagi i wskazówki dotyczące całokształtu spraw związanych z wydawaniem „Głosu”.

Na początkowych stronach „Głosu” zapoznają się Państwo z ciekawym wywiadem przeprowadzonym z panem Jerzym Lewickim, kołobrzeżaninem, który w dzieciństwie doświadczył deportacji na Syberię. Zapraszamy!

Zwracamy się z gorącą prośbą do wszystkich naszych byłych duszpasterzy, aby włączyli się do współtworzenia tego periodyku. Będziemy wdzięczni za przychylny odzew na nasze zaproszenie. Dzięki Waszemu słowu, w którym zapewne znajdą się również pierwiastki retrospektywne odnoszące się do posługi kapłańskiej w parafii św. Rozalii, „Głos św. Rozalii” nabierze nowej jakości.

Życzenia Imieninowe!

*Naszym Drogim Solenizantom:
ks. ks. Jerzemu, Pawłowi i Piotrowi
składamy płynące z głębi serca
jak najlepsze Życzenia Imieninowe.*

*Abym Dobry Bóg, Matka Najświętsza,
św. Rozalia oraz święci Patroni mieli Was w nieustającej opiece na
odpowiedzialnej drodze posługi duszpasterskiej. Prowadźcie wytrwale swoje
„owieczki” po tej drodze – jak podkreśla ks. Proboszcz – ku niebieskiej ojczyźnie.*

*Życzymy Wam w tym dziele siły i cierpliwości.
Wspieramy Was w każdym dniu naszą życzliwością
i modlitwą. Szczęść Boże!*

**Parafianie – Czytelnicy
oraz członkowie zespołu redakcyjnego**

III WYWIAD

Z JERZYM LEWICKIM - SYBIRAKIEM

Syberyjskie wspomnienia

Gościem obecnego wydania „Głosu” jest Pan Jerzy Lewicki z Kołobrzegu, sybirak.

30 grudnia 2018 roku (niedziela) gościł Pan w naszej parafii. Jak to się stało, że zawitał Pan do nas?

Od dłuższego czasu, tj. od przeniesienia naszego proboszcza ks. Chęcińskiego, planowałem odwiedzić Go w Szczecinku. Po prostu myślałem, że Go skrzywdzono przez to przeniesienie. Chciałem sprawdzić, jak się Księdzu wiedzie. Los księdza nie jest mi obojętny. Poznałem ks. Jerzego na początku Jego posługi w naszej parafii. To było na cmentarzu, gdzie często przebywam, pielęgnując kwatery sybiraków.

Towarzyszy Panu określenie sybirak. Proszę wyjaśnić Czytelnikom „Głosu”, co się kryje pod tym słowem?

Określenie sybirak oznacza osobę przymusowo przesiedloną z Polski na daleką Syberię (w okresie ZSRR - dop. red.). W moim przypadku z Zaleszczyk w woj. tarnopolskim do lasu nad rzeką Jenisej w pobliżu Minusińska w Kraju Krasnojarskim (miasto ok. 72 tys. mieszkańców w azjatyckiej części Rosji).

Podczas wizyty w kościele pw. św. Rozalii wykonał Pan niezwykle wzruszający utwór o mamie. Jaka jest jego historia?

Pieśń „Moja Mamo” napisała sybiraczka p. Aleksandra Giryn - Moryl, obecnie mieszkająca w Ząbkowicach Śląskich. Ta pieśń jest mi szczególnie bliska. Moja Mama zmarła przez nas - przeze mnie i brata. Ostatnie dni swego życia spędziła w szpitalu w Minusińsku. Jako 8 i 10 - letnie dzieci biegaliśmy dwa razy dziennie do szpitala, aby coś zjeść. Mama wszystko, co otrzymywała, chowała w kubku pod poduszką, aby nas nakarmić. Zmarła częściowo z głodu przez nas. Śpiewanie tego utworu jest moim hołdem i podziękowaniem za przeżycie. Może dlatego ta pieśń tak mi pięknie wychodzi? Za to wszystko odwdzięczyłem się Mamie. Mimo tak dużej odległości i trudności, jakie musiałem pokonać, postawiłem Mamie pomnik na dalekiej Syberii. Nosi on nazwę „Matkom Polkom i Dzieciom pochowanym w tej Ziemi”. Stoi tam, hen za Uralem, piękny pomnik z białego marmuru i przypomina tragedię Narodu polskiego.

Mamy pewną świadomość, jak trudne było życie na Syberii. Co najbardziej utkwilo w Pańskiej pamięci z tamtego okresu?

Głos św. Rozalii

Po śmierci Matki żyliśmy tylko z tego, co się znalazło w śmietnikach. W mej pamięci, jako szczególne wydarzenie, utkwiła ucieczka z bratem do Mongolii. Było to wiosną 1944 r. Jedliśmy przede wszystkim młode pędy sosny. Czasem trafiło się ptasie jajko. Tak tułaliśmy się około trzech tygodni. W końcu nieznaną rośliną zjedzoną przez nas okazała się trująca. Półprzytomnych znalazły nas Rosjanki i uratowały, traktując jak własne dzieci. Opiekowały się nami do końca 1944 r. Pod koniec roku oddano nas do domu dziecka polskiego w Małej Minusie, gdzie przebywałem do końca wojny. Wraz z całym sierocińcem wróciłem do Polski w 1946 r. (W kwietniu 1942 r. w miejscowości Mała Minusa został otwarty sierociniec dla dzieci narodowości polskiej przesiedlonych do ZSRR między 1939 a 1941 rokiem. Stan osobowy w 1942 r. liczył przeciętnie 45 osób. W czasie wyjazdu sierocińca do Polski w 1946 r. było w nim 143 dzieci - dop. red.za pl.wikipedia.org).

Co wzmacniało i wspomagało chęć przetrwania?

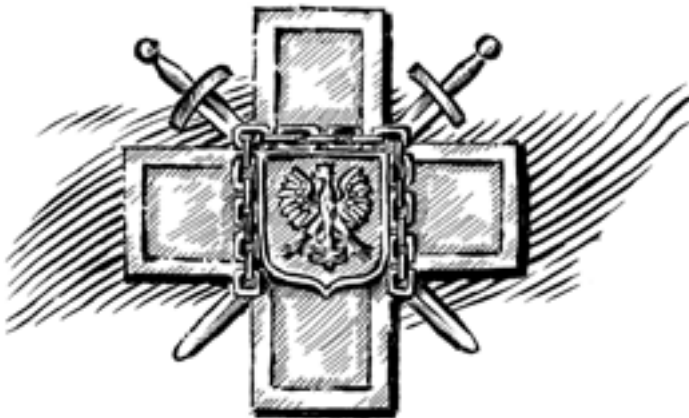
Osobiście nie miałem takiego bodźca do przetrwania. Moją siostrę zjadły wilki, kiedy miała rok. Ojciec poszedł do wojska i przepadł, mama zmarła. Nie wiedziałem, że Zaleszczyki, w których mieszkałem, są ruskie. Żyłem, żeby żyć.

Ostatecznie osiadł Pan na Pomorzu. Co się do tego przyczyniło?

W roku 1955 zostałem powołany do wojska. Po szkole podoficerskiej skierowano mnie do Zegrza Pomorskiego, gdzie służyłem do 1958 r. Na pierwszomajowej przepustce poznałem piękną Hanię i tak zostałem w Białogardzie. Podjąłem pracę w Zakładzie Energetycznym i pracowałem tam do emerytury. Po śmierci żony w 1999 r. kupiłem mieszkanie w Kołobrzegu i do dnia dzisiejszego żyję sam.

Serdecznie dziękuję za rozmowę i życzę sił oraz zdrowia na dalsze lata.

Rozmawiała: **Katarzyna Rybak**

Głos św. Rozalii

Minusińsk: „Matkom Polkom i Dzieciom pochowanym w tej Ziemi”

Aleksandra Giryn - Moryl

Moja Mamo

1. Moja mamo, ja wiem
ile nocy nie spałaś,
gdy przy pryczy klęczałaś,
gdym ja chory był.

W ciszy nocy szeptałaś:
Boże spraw, Boże ratuj me dziecię,
Boże daj, by mój synek
I wyzdrowiał i żył.
// maleńki wyzdrowiał i żył!

2. Matko Polska, Ty szańś
poprzez step i zawieję
po lekarstwa, ziemniaki,
kapustę i chleb.

I chowałaś swych bliskich
w bezimiennej mogile
w głuchym stepie, Irkucku,
I i wśród tajgi drzew.
// wśród tajgi i pięknych jej drzew.

3. Mamo moja, to Ty,
tylko Ty mnie uczyłaś
kochać Polskę - w piosence,
w pacierzu i w snach.

Dzięki Tobie, o Matko,
do Ojczyzny wróciłem,
dzięki Tobie ja żyję,
I ja kocham i śnię.
// ja kocham, o Matko, ja śnię!

IV PÓJDŹ ZA MNĄ ...

Podczas letnich Igrzysk Olimpijskich w Barcelonie w 1992 r. doszło do pewnego zdarzenia. Derek Redmond startował w biegu na 400m z szansą na złoty medal. Faworyt. Po kilku sekundach od startu nagle uległ kontuzji, która uniemożliwiła mu dalszy bieg. Z wyrazem ogromnego bólu i żalu na twarzy zalanej łzami postanawia dokończyć wyścig. Niespodziewanie na bieżni pojawia się mężczyzna i mimo interwencji ochrony staje u boku Redmonda. Okazuje się, że to jego ojciec. Podaje mu ramię i pomaga dotrzeć do mety. 65 tys. osób na widowni zgotowało im owację na stojąco. Minęło 26 lat od tego wydarzenia. Derek Redmond stał się legendą, choć został wtedy zdyskwalifikowany, a dwa lata później musiał zakończyć karierę lekkoatletyczną. Nie ma tego złego... Został mówcą motywacyjnym i koszykarzem.

Powyższe zdarzenie krąży w Internecie w postaci trzyminutowego filmiku. Towarzyszy mu piosenka Josha Gorbana „You raise me up”. Jej słowa mówią o tym, że kiedy nie mamy już sił, jesteśmy załamani, a nasza dusza jest zmęczona, czekamy, aby ktoś do nas przyszedł i usiadł obok. Był z nami. Wtedy możemy wszystko, nawet przenosić góry: „*Jestem silny, gdy jestem na twoich ramionach; Uskrzydłasz mnie, bardziej niż sam potrafię*”. Kiedy obejrzałam tę relację, z moich oczu popłynęły łzy. To była niezwykle wzruszająca historia.

W naszej codzienności wciąż zmagamy się z kontuzjami. Właściwie nie ma dnia, aby nie wydarzyło się coś, co nas zasmuca. Musimy mieć naturę sportowca i dobiec do mety. W przypadku chrześcijanina tą metą jest Niebo. Oczywiście droga nie jest prosta. Kto powiedział, że będzie łatwo? Tak jak Derek mamy jednak Kogoś, kto jest przy nas i czeka na nasze skinienie gotowy do pomocy. „*Wszystkie troski wasze przerzucicie na Niego, gdyż Jemu zależy na was*” (1 P 5, 7). Tak jak rodzic nieustannie troszczy się o swoje dziecko, dba o nie, a jego myśli krążą wciąż wokół jego spraw, tak Bóg Ojciec z miłości do nas posłał na świat swojego Syna, aby umarł za nasze grzechy. Nie chce nas potępiać, ale ratować. „*Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne*” (J 3, 16). To nie my umiłowaliśmy Boga, ale On nas i ma dla nas szeroko otwarte ramiona. Kiedy czujesz, że słabniesz, powierz się Ojcu! Kiedy jesteś smutny, powierz się Ojcu! Kiedy uważasz, że jest źle, oddaj Mu wszystko. „*Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają i podnosi wszystkich zgnębionych*” (Ps 145, 15). Może czasem wydaje się, że Bóg o nas zapomniał albo nie wysłuchuje naszego głosu. Pomyśl, czy każdy rodzic spełnia wszystkie prośby swojego dziecka? Miłość nie na tym polega. Miej jednak przekonanie i ufność, że Bóg nie krzywdzi, ale ocala, podtrzymuje, podnosi i, jeśli Go zaprosiłeś, jest tuż obok, czeka.

„*O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganii z dziękczynieniem! A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie*” (Flp 4, 6-7).

Katarzyna Rybak

V WYDARZYŁO SIĘ W PARAFII - ZAPIS KRONIKARSKI

Spośród licznych prac i przedsięwzięć wykonanych na rzecz parafii pragniemy wskazać po pierwsze na te, które obejmowały okres Świąt Bożego Narodzenia. Mamy na myśli przede wszystkim wystrój, w tym szopkę przygotowaną przez Danutę i Wiesława Bandurów, oprawę muzyczną oraz zaangażowanie kapłanów, ministrantów, różnych grup parafialnych, a także inicjatywy indywidualne. A po drugie na porządkowanie (apel ks. Proboszcza) poszczególnych stacji *Szczecineckiej Kalwarii* przez fundatorów i opiekujących się miejscami kultu. Wszystkim bez wyjątku należą się podziękowania za te dzieła i za ten trud bezinteresownej aktywności. Bóg zapłać!

14. 12. - ukazał się 6. numer naszego periodyku

15. 12. - zainstalowanie przez firmę stolarską Józefa Sokoła z Gałowa trzech kompletów wewnętrznych drzwi w kościele

17. 12. - od tego dnia strona parafii zawiera wszystkie numery „Głosu św. Rozalii”, które ukazały się dotychczas. Będzie ona sukcesywnie uzupełniana kolejnymi, nowymi numerami. Wystarczy kliknąć winietkę, aby uzyskać podgląd na strony czasopisma.

- po Mszy św. wieczornej odbyło się spotkanie Rady Parafialnej (protokół na s. 40.)

W okresie Świąt Bożego Narodzenia po raz pierwszy w historii parafii w naszym kościele została zainstalowana ruchoma szopka. Autorem jej jest Włoch Tammaro D’Erico, który jako emeryt osiedlił się w Bornem Sulinowie. Uważa się ją za jedną z najpiękniejszych w Polsce. Wśród wielu efektów specjalnych mamy tu wydobywający się z komina dym, ruchome żarna oraz młyn wodny, wodę spływającą do koryta i wypływającą z oryginalnej fontanny (na pierwszym planie), ruchome postaci piekarza, człowieka pijącego wodę z rury przy korycie. **Święta Rodzina:** przy fontannie – w jasno oświetlonym wnętrzu domu. Zainteresowanie parafian szopką było duże, zwłaszcza dzieci.

31. 12. - godz. 18.00 – Msza św. podsumowująca Rok Pański 2018.
Odprawili: ks. Proboszcz Jerzy Chęciński oraz ks. Piotr Kuczewski.
Ks. Proboszcz w homilii zamknął mijający rok w parafii.
(słowo podsumowujące na s. 37.).

6. 01. - Uroczystość Objawienia Pańskiego.

2019 Po Mszy św. o godz. 16.00 odbyło się rodzinne kolędowanie.
„Konferansjerkę” prowadził ks. Proboszcz. Uczestniczyły w nim rodziny:
Andermanów, Mantyków, Koziółów, Regulskich oraz: Maciej Kuźniarski,
Magdalena i Urszula Michalskie, Kazimierz Piętka z żoną Jadwigą,
Scholka parafialna, Szkoła Podstawowa nr 7 – „FOREVER MUSIC”,
TRISTARS (Agatka Anderman, Beata Anderman, Andrzej Anderman,
Celina Regulska (więcej o tym wydarzeniu na s. 42.
w relacji Katarzyny Rybak oraz fotorelacja na tylnej okładce).

18-25. - Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

01.

20. 01.- kolejna informacja o pielgrzymce do Ziemi Świętej w dniach 2 – 12. 10. br.

27. 01.- Msza św. w intencji dzieci urodzonych w styczniu – godz. 11.00

2. 02. - Uroczystość Ofiarowania Pańskiego – Matki Boskiej Gromniczej.

Podczas mszy procesja z gromnicami.

18-27. - remont poczekalni biura w domu parafialnym

02.

21-22. - zamontowanie w kościele 12. nowych okien w pomieszczeniach nad zakrystiami

02.

24. 02. - Msza św. dla dzieci urodzonych w lutym
27. 02. - po Mszy św. wieczornej odbyło się spotkanie parafialnego zespołu synodalnego (protokół – s. 28.)
1. 03. - Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych – wspomnienie podczas liturgii
2. 03. - spotkanie zespołu redakcyjnego: przygotowanie nowego numeru „Głosu” (7.)
- 9.03. - pielgrzymka do Skrzatusza młodzieży przygotowującej się do bierzmowania w ramach spotkania formacyjnego pod hasłem „Dary Ducha Świętego”
12. 03. - odwiezienie do drukarni 2. tablic informacyjnych (umiejscowionych przy ul. Kościuszki) w celu ich aktualizacji. Transportu użyła firma Inkomet p. Aleksandra Dorogusza-Doroszkiewicza
22. 03. -zainstalowanie przy ul. Kościuszki nowych tablic informacyjnych dla odwiedzających naszą parafię (Władysław Fijałkowski i Antoni Dorogusz-Doroszkiewicz)
- 25-27. - rekolekcje wielkopostne dla uczniów SP 7 oraz Gimnazjum.
03. Nauki głosił ks. Jerzy Knap, proboszcz parafii w Tarnówce (były nasz wikariusz).
31. 03. - Msza św. (11.00) w intencji dzieci urodzonych w marcu
- 4. 04. - bp Krzysztof Zadarko udzielił młodzieży Sakramentu Bierzmowania podczas uroczystej Eucharystii o godz. 17.00 (informacje o tej uroczystości w następnym numerze „Głosu”)**
- 5. 04. - nowy numer „Głosu św. Rozalii” (7.)**

VI DZIEJE SIĘ... CO PRZED NAMI...

Dzieje się...

7. 04. – 5. niedziela Wielkiego Postu. **Pierwszy dzień rekolekcji wielkopostnych.** Dzisiaj, po każdej Mszy św., rozprowadzany jest wśród parafian nowy numer „Głosu”.

Co przed nami...

Uczestnictwo w życiu religijnym parafii poprzez wszelkiego rodzaju zgromadzenia oraz indywidualne przeżywanie wiary wg kalendarza liturgicznego.

7 - 10. 04. - rekolekcje wielkopostne (słowo wprowadzające rekolekcjonisty ks. Grzegorza Jagodzińskiego na s.23.)

14. 04. - **Niedziela Palmowa**

15 – 20. 04. - **Wielki Tydzień**

21. 04. i 22. 04. - **Wielkanoc** – Msze św.: 6.00 – Rezurekcja;
od 9.00 - według porządku niedzielnego

28. 04. - **Niedziela Miłosierdzia Bożego**

13. 05. - **nabożeństwo fatimskie**

I Komunia Św. - 19. 05. (niedziela) – **Msza św. o godz. 11.00**

Rocznica I Komunia Św. - 26. 05. (niedziela) – **Msza św. o godz. 11.00**

2. 06. - **Wniebowstąpienie Pańskie**

9. 06. - **Zesłanie Ducha Świętego**

20. 06. - **Boże Ciało** – po Mszy św. o godz. 11.00 procesja po ulicach osiedla

VII Z KALENDARZA LITURGICZNEGO

1. **7. 04.** (niedziela) – **5. Niedziela Wielkiego Postu**

Ewangelia: J 8, 1-11

2. **14. 04.** (niedziela) – **Niedziela Palmowa Męki Pańskiej**

Ewangelia: Łk 19, 28-40, Łk 22, 14-23, 56

3. **15. 04.** (poniedziałek) – **Wielki Poniedziałek**

Ewangelia: J 12, 1-11

4. **16. 04.** (wtorek) – **Wielki Wtorek**

Ewangelia: J 13, 21-3, 36-38

5. **17. 04.** (środa) – **Wielka Środa**
Ewangelia: Mt 26, 14-25
6. **18. 04.** (czwartek) – **Wielki Czwartek**
Ewangelia: J 13, 1-15
7. **19. 04.** (piątek) – **Wielki Piątek**
Ewangelia: J 18, 1-19, 42
8. **20. 04.** (sobota) – **Wielka Sobota**
Ewangelia: Łk 24, 1-12
9. **21. 04.** (niedziela) – **Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego**
Ewangelia: J 20, 1-9
10. **22. 04.** (poniedziałek) – **Poniedziałek w oktawie Wielkanocy**
Ewangelia: Mt 28, 8-15
11. **28. 04.** (niedziela) – **2. Niedziela Wielkanocy – Miłosierdzia Bożego**
Ewangelia: J 20, 19-31
12. **29. 04.** (poniedziałek) – **św. Wojciecha – głównego patrona Polski**
Ewangelia: J 12, 24-26
13. **8. 05.** (środa) – **św. Stanisława – głównego patrona Polski**
Ewangelia: J 10, 11-16
14. **13. 04.** (poniedziałek) – **Najświętszej Maryi Panny z Fatimy**
Ewangelia: J 10, 1-10
15. **16. 04.** (czwartek) – **św. Andrzeja Boboli – patrona Polski**
Ewangelia: J 17, 20-26
16. **24. 05.** (piątek) – **Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych**
Ewangelia: J 15, 12-17
17. **31. 05.** (piątek) – **Nawiedzenie Najświętszej Maryi Panny**
Ewangelia: Łk 1, 39-56
18. **2. 06.** (niedziela) – **Wniebowstąpienie Pańskie**
Ewangelia: Łk 24, 46-53
19. **8. 06.** (sobota) – **św. Jadwigi Królowej**
Ewangelia: J 21, 20-25
20. **9. 06.** (niedziela) – **Zesłanie Ducha Świętego**   Ewangelia: J 14, 15-16, 23b-26
21. **10. 06.** (poniedziałek) – **Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła**
Ewangelia: J 2, 1-11
22. **13. 06.** (czwartek) – **Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana**
Ewangelia: J 17, 1-2, 9, 14-26
23. **16. 06.** (niedziela) – **Najświętszej Trójcy**
Ewangelia: J 16, 12-15

24. **20. 06.** (czwartek) – **Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało**

Ewangelia: Łk 9, 11b-17

25. **24. 06.** (poniedziałek) – **Narodzenie św. Jana Chrzciciela**

Ewangelia: Łk 1, 57-66, 80

26. **28. 06.** (piątek) – **Najświętszego Serca Pana Jezusa**

Ewangelia: Łk 15, 3-7

27. **29. 06.** (sobota) – **świętych apostołów Piotra i Pawła**

Ewangelia: Mt 16, 13-19

VIII SZCZECINECKA KALWARIA

Opis monograficzny groty św. Rozalii (4)

Architektura

Szczegółowy opis konstrukcji (wygląd zewnętrzny)

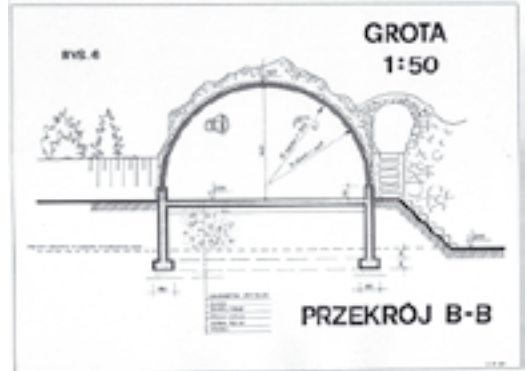
Chcąc przedstawić grootę od strony architektonicznej, najbardziej wskazany jest, by oddać głos samemu twórcy tego dzieła, projektantowi architektury z zawodu, Władysławowi Fijałkowskiemu:

Głos św. Rozalii

„Opisując grootę św. Rozalii, trzeba pamiętać, że jak każdy obiekt architektury posiada ona swoje charakterystyczne trzy cechy. Są to: funkcja, konstrukcja i forma.

F u n k c j a: Obiekt jest elementem *Szczecińskiej Kalwarii*, więc spełnia (jak wszystkie inne budowle na *Kalwarii*) przede wszystkim funkcję sakralną. Jest miejscem pamięci poświęconym patronce parafii i kościoła. Ma jednak nie tylko skłaniać do zadumy i modlitwy, ale także spełniać rolę (funkcję) edukacyjną. Przedmioty umieszczone w grocie opowiadają historię życia i śmierci św. Rozalii. Duże, usytuowane z dwóch stron schody mają zachęcać do wejścia i zwiedzenia groty. Połączone ze sobą sale umożliwiają przejście przez wszystkie bez względu na kierunek zwiedzania. Całościowy, celowo tak właśnie zainscenizowany wystrój groty ma na celu także wywoływać pozytywne odczucia estetyczne i być swojego rodzaju ozdobą *Kalwarii*.

K o n s t r u k c j a: Grota została zaprojektowana jako obiekt wtapiający się w zbocze dość stromo schodzącej skarpy. Jej rzut (przekrój poziomy) to w przybliżeniu prostokąt o wymiarach 8,5 na 7 metrów (wys. groty 4 m). Symetrycznie usytuowane z obydwu stron,

wiodące do groty schody dopełniają całości rzutu. Zasadnicza konstrukcja groty wykonana została z betonu zbrojonego. Najważniejszym elementem tej konstrukcji jest tzw. przekrycie powłokowe zwane też sklepieniem powłokowym. Dzięki swoim właściwościom konstrukcja taka pozwala przekryć (przesklepić) znaczne rozpiętości, pozostając przy tym bardzo cienką i jednocześnie niesłychanie mocną. Na takie przekrycie można nałożyć nawet bardzo duże obciążenie pod warunkiem (choć w przybliżeniu) jego równomiernego rozłożenia. W przypadku groty św. Rozalii jej prostokątną powierzchnię o szerokości 8 metrów przekrywa powłoka walcowa o promieniu 4 metrów i grubości ok. 14 cm (uzyskanej po wykonaniu), choć w tych warunkach wystarczyłaby grubość 8 cm. W powłoce tak ukształtowanej naprężenia ściskające i rozprężające, działające w obrębie powłoki, są rozłożone w miarę równomiernie. Wszelkie inne występujące siły dla tego rodzaju konstrukcji przekrycia są praktycznie bez znaczenia. Innymi słowy – siły wewnętrzne w powłoce rozłożone są statycznie do jej powierzchni, a tym samym nie ma więc zginania. Stan taki nazywamy stanem błonowym lub bezmomentowym. Krawędzie oparcia powłoki groty są połączone konstrukcyjnie z żelbetowymi ścianami wystającymi ok. 50 cm ponad poziom zerowy, wchodzącymi dalej w głąb gruntu i posadowionymi na szerokich na 80 cm ławach fundamentowych. Sklepienie walcowe od frontu fragmentem górnej krawędzi łączy się z wysokim, wąskim, żelbetowym łukiem, będącym w rzeczywistości krótkim frag-

Głos św. Rozalii

mentem tzw. powłoki konoidalnej, wspierającej się na dwóch łukach – półwkłach, różnych, mocno spłaszczonych elips. Konstrukcja ta, choć poszerzająca się ku górze, została tak zaprojektowana, że jej środek ciężkości nie wychodzi poza wąską postawę, i w związku z tym, ustawiona dokładnie pionowo, nie wymaga dodatkowego wsparcia lub zaczepienia. Łuk ten wstawiony jest (zagłębiony) w tzw. szklanki, a połączony z głównym przekryciem tylko ze względów estetycznych. Wszystkie ściany wewnętrzne w grocie nie spełniają żadnej roli konstrukcyjnej. Są jedynie plastycznym (estetycznym) wypełnieniem przestrzeni stworzonej przez taką właśnie konstrukcję (zob. Załączniki).

F o r m a: Obiekt stanowi połączenie geometrycznych kształtów formy architektonicznej z kształtami naturalnie występującymi w przyrodzie. Widoczny od frontu symetryczny układ dwóch przecinających się łuków, symetrycznie po obu stronach umiejscowione, wiodące do grotty schody, figura patronki – dobrze widoczna w samym centrum oraz krzyż umieszczony na szczycie, sugerują kształt swego rodzaju kaplicy. Z drugiej jednak strony najbardziej widoczny z zewnątrz materiał – kamień – przywołuje wrażenie skał, czyli czegoś naturalnie występującego w przyrodzie. Także samo wnętrze – wypełnione kształtami naśladującymi naturalne formy naciekowe występujące w grotach czy jaskiniach, z nieregularnymi,

GÓRA OD STRONY PÓŁNOCNEJ

1:40

Zarys góry Monte Pellegrino od strony południowej

skalistymi ścianami dzielącymi przestrzeń na różnej wielkości sale – wywołuje wrażenie naturalności. To wrażenie potęguje też północna, kamienna ściana grotty, swoim zarysem przypominająca górę Monte Pellegrino. Wtopienie samego obiektu w stosunkowo wysoką skarpe z występującą na niej zielenią dopełniają tego odczucia naturalności. Należy też wspomnieć o tym, że grotta łączy się łukiem z kamiennym murem okalającym kościół oraz poprzez schody z mostkiem przerzuconym przez zbiornik wody – rzeczkę. Można zatem powiedzieć, że w sposób naturalny łączy się też ze swoim otoczeniem”.

Antoni Dorogusz - Doroszkiewicz

IX NASZE FORMOWANIE DUCHOWE

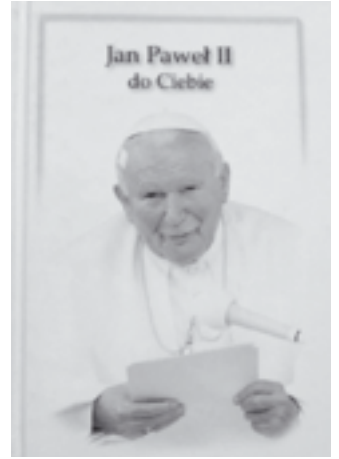
1. „Jan Paweł II do Ciebie – Wybór myśli z pielgrzymek do Ojczyzny”

Wydawnictwo Diecezjalne Sandomierz)

Bóg: *W żadnym bowiem dziele, którego Bóg dokonuje swą wszechmocą, miłość nie objawia się tak istotowo, jak w tym, że Bóg siebie daje. Daje siebie w Synu: Ojciec daje Syna – daje siebie w Synu.*
(Warszawa, 14 VI 1987)

Ewangelia: *Pamiętam, że kiedy byłem młody, tak jak wy, i czytałem Ewangelię, to dla mnie najsilniejszym argumentem za prawdziwością tego, co czytałem, było to, że tam nie ma żadnej taniej obietnicy.*
(Kraków, 10 VI 1987)

Eucharystia: *Chrystus jest z nami. Chrystus – nasza Pascha, nasza Eucharystia. Jest z nami. Przed tabernakulum pali się dzień i noc wieczysty płomień.*
(Kraków, 10 VI 1987)

2. Moja katecheza

Święto Miłosierdzia Bożego

28. 04. 2019 r.

**„...pragnę, aby było Miłosierdzia święto.
Chcę, aby ten obraz, który wymalujesz pędzlem,
żeby był uroczyście poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy,
ta niedziela ma być Świętem Miłosierdzia»**

(Słowa Pana Jezusa do św. Faustyny, 22 lutego 1931, Dz.49).

Pierwsze żądanie Pana Jezusa skierowane do siostry Faustyny w Płocku 22 lutego 1931 roku dotyczyło namalowania obrazu i ustanowienia święta Miłosierdzia Bożego. Pan Jezus dokładnie określił, kiedy w liturgii kościoła święto to ma być obchodzone. Ma mieć swoje osobne miejsce w II niedzielę po Wielkanocy. W wielu miejscach *Dzienniczka*, który siostra Faustyna pisała na polecenie swojego spowiednika, dziś już błogosławionego ks. Michała Sopoćki, Jezus przypomina o jego ustanowieniu i daje wskazania wraz ze specjalnymi obietnicami.

Przekaz jest prosty – tylko Miłosierdzie Boże jest ratunkiem dla świata i dlatego Zbawiciel wprost mówi do św. Faustyny: **„Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do Miłosierdzia mojego. Proś wiernego sługę mojego, żeby w dniu tym powiedział światu całemu o tym wielkim miłosierdziu moim...”** (Dz. 300). Zatem w ten właśnie dzień Jezus chce, aby każdy człowiek oddał cześć jego Miłosierdziu, aby za nie podziękował zarówno w osobistej modlitwie, jak i wspólnej, aby je wielbił i swoją radość z jego ogromu okazał Chrystusowi pełnemu Miłosierdzia. On bowiem pragnie dawać duszom swe łaski, chce je nawracać, chce dawać łaskę zerwania z grzechem, bowiem nawrócenie nas wszystkich jest zawsze zgodne z wolą Boga. Zatem, przygotowując się do owocnego przeżycia tego dnia, uczcijmy świadomie Miłosierdzie Boże podczas udziału we Mszy św., która jest najpiękniejszym uwielbieniem Boga. Jest zaszczytnym obowiązkiem niedzielnym chrześcijanina. Ale spróbujmy także w ten dzień wygospodarować czas na osobistą modlitwę. Pozostać chociaż 5 minut po Mszy św. lub przed, aby swoimi słowami podziękować, oddać cześć Bożemu miłosierdziu, a także wypraszać łaskę zmiłowania dla siebie i swoich bliskich. Jezus tego pragnie i o to prosi. Wypowiadając krótkie modlitwy uwielbienia czy błagania i odwołując się do Miłosierdzia Bożego, możemy połączyć się duchowo ze św. Faustyną i jej spowiednikiem błogosławionym księdzem Michałem Sopoćką. To właśnie św. Faustyna za życia swoje modlitwy, ofiary i cierpienia ofiarowywała Bogu nieustannie w intencji wypełnienia żądania Pana Jezusa, aby było w Kościele święto Miłosierdzia Bożego. W wykonaniu tego zadania pomagał jej bł. ks. Michał Sopoćko. Po długim czasie i wnikliwym badaniu Kościół zweryfikował objawienia siostry Faustyny i podał je do publicznej wiadomości wiernych. Dziś Jezus woła do nas tak jak do siostry Faustyny, która zapisała jego słowa: **„Święto to wyszło z wnętrzości Miłosierdzia Mojego i jest zatwierdzone w głębokościach zmiłowań Moich. Wszelka dusza wierząca i ufająca miłosierdziu Mojemu, dostąpi go.** - Cieszyłam się niezmiernie dobrocią i wielkością Boga swego” (Dz.420).

I jeszcze jedna wyjątkowa obietnica, którą ks. Ignacy Różycki, znany teolog, nazwał najszczególniejszą łaską Chrystusa Pana. To jest łaska odpustu zupełnego, odpuszczenie i win, i kar. Jezus powiedział, że „...**kto w dniu tym przystąpi do źródła życia, ten dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar**”. Oznacza to, że przyjmując Komunię św. w ten dzień i, jak naucza Kościół, modląc się w intencjach Ojca św. można zyskać całkowite odpuszczenie win i kar, tak jak o tym mówił Pan Jezus. A dosłownie fragment Dekretu Penitencjarni Apostolskiej brzmi: „**Udziela się odpustu zupełnego na zwykłych warunkach (spowiedź sakramentalna, komunია eucharystyczna, modlitwa w intencjach papieskich) wiernemu, który w II Niedzielę Wielkanocną, czyli Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia albo przynajmniej odmówi przed Najświętszym Sakramentem Eucharystii, wystawionym publicznie lub ukrytym w tabernakulum, modlitwę «Ojcze nasz» i Credo, dodając pobożne wezwanie do Pana Jezusa Miłosiernego (np. «Jezu Miłosierny, ufam Tobie»)**”.

Życmy sobie nawzajem, by Święto Miłosierdzia Bożego było jak najpiękniejszym uczczeniem Miłosierdzia Bożego, by Jezus pełen dobroci, Ten, który chce okazywać swoje Miłosierdzie, znalazł nasze serca otwarte na przyjęcie tak wielkiej łaski. Oddajmy cześć Jego Miłosierdziu i wpatrujmy się w Miłosiernego Pana, którego przedstawia obraz z podpisem *Jezu, ufam Tobie!*, by zaczerpnąć łask Miłosierdzia Bożego tak bardzo nam potrzebnych, by każdego dnia coraz bardziej kochać Boga i uwalniać się dzięki jego łasce od tego wszystkiego, co nie pozwala nam być wolnymi dla Pana. Wyznawajmy Mu nasze grzechy i słabości, mówmy o naszych zaniedbaniach i problemach. Jezus naprawdę chce nam okazywać swoje MIŁOSIERDZIE, pragnie słuchać głosu naszych serc i jeśli my będziemy mówić do niego, on przemówi do nas. Módlmy się słowami psalmu: „Okaz nam Panie Miłosierdzie swoje”!

s. dr Irena Radzywińska IMB

3. Tylko od Niego i tylko ode mnie!

W naszym życiu trwa kolejny Post, zwany Wielkim. I choć życie nie obfituje w jakieś szczególne, przepełnione optymizmem „fajerwerki”, to właśnie w tym czasie, wówczas, gdy trwa Wielki Post, my - katolicy liczymy na wielkie przemiany naszych serc. Przemiany te nie dokonują się jednak same. Mało tego, aby miały swą skuteczną moc nie wystarczy chcieć, by się dokonywały, ale trzeba się w nie mocno zaangażować. Przy tej okazji, borykając się z różnymi niedoskonałościami naszych charakterów, sumień i serc, pytamy samych siebie o to: jak to jest, że choć wiele razy otwieramy się na Słowo Boże - tak trudno jest nam w gąszczu wielu dróg odnaleźć tę właściwą? Warto zauważyć, że w tych poszukiwaniach obserwujemy co najmniej trzy postawy. Pierwszą można scharakteryzować tak: „Oto jestem Panie Boże takim, jakim mnie stworzyłeś, pełen zalet i wad, i zrób, proszę, wszystko, by i mnie i innym ze mną było dobrze”.

Druga postawa już na wstępie zakłada stuprocentową samowystarczalność: „Oto Panie Boże, niezależnie od tego, jak mocno angażujesz się w moje życie, ja świetnie dam sobie radę ze wszystkim”. I co? Okazuje się, że... nic! Że gdy całe nasze życie oddajemy Bogu, samemu nie robiąc nic lub robiąc samemu wszystko i nie zostawiając Bogu nic do zrobienia w naszym życiu - po prostu stoimy w miejscu, a nierzadko cofamy się. Pozostaje więc postawa trzecia: nasze życie powinniśmy opierać na takim bezgranicznym otwarciu i zaufaniu Bogu, jakby wszystko zależało tylko od Niego, a jednocześnie powinniśmy być zaangażowani w realizację owych Bożych względem nas planów tak mocno, jakby wszystko w naszym życiu zależało tylko od nas. Tylko od Niego i tylko ode mnie!

I oto nadarza się okazja, by dokonać właściwego wyboru. Po raz kolejny stajemy w tłumie witających palmami wjeżdżającego do Jerozolimy Jezusa, w tłumie witających Jezusa po raz kolejny wkraczającego w nasze życie. I tylko od nas zależy, czy w ciągu pięciu dni, dzielących tę Niedzielę od Wielkiego Piątku, nasze dłonie pozostaną otwarte czy zaciśniemy je w pięści, krzycząc do Piłata: Ukrzyżuj Go! Wybór należy do mnie i do Ciebie.

Janusz Rautszko

4. Rekolekcje wielkopostne 2019

Parafia pw. Św. Rozalii w Szczecinku ma za sobą 36 urodziny. W życiu człowieka, ale też w życiu każdej wspólnoty, to dobry moment na chwilę zadumy, refleksji.

W naszej codzienności z jednej strony jest często spokój i stabilizacja, a z drugiej stres i depresja. To są dylematy każdego z nas. Każdy dokonuje w życiu wyborów, każdy podejmuje ważne decyzje od dzieciństwa aż po jesień życia.

Czas Rekolekcji Wielkopostnych może nam pomóc zrozumieć, gdzie naprawdę jesteśmy, w którym momencie życia. Czy moje dotychczasowe decyzje pozwalają mi myśleć o sobie jak o Dziecku Bożym, które chodzi Bożymi Drogami? Te i wiele innych pytań prowadzą nas do tematu tegorocznych Rekolekcji Wielkopostnych, na które serdecznie zapraszam.

Temat czterech dni rekolekcyjnych to **cztery cnoty kardynalne**, które każdemu z nas służą. Są nimi: **roztropność, sprawiedliwość, męstwo i umiarkowanie**. Zapraszam do wspólnych spotkań, ale też wspólnej modlitwy, abyśmy dobrze wykorzystali ten święty czas rekolekcji i przygotowali serca dla Zmartwychwstałego Pana.

Dla mnie, poza doświadczeniem duchowym, będzie to również niezwykła podróż w czasie. Przed 20. laty – w 1999 roku rozpocząłem 4 - letnią pracę duszpasterską w Szczecinku w parafii pw. Miłosierdzia Bożego. Pracując po sąsiedzku wielu z Was poznałem, uczyłem Wasze dzieci lub wnuki w szkole podstawowej i w gimnazjum przy ul. Wiatracznej, pełniłem posługę kapłańską u Sióstr Niepokalanek oraz u wielu chorych w szpitalu i w „Patronce”. Od tamtej pory pracowałem jako wikariusz kolejno w: Złocień-

cu, Kaliszu Pomorskim oraz w Tarnówce. Dziś pracuję już 6. rok jako proboszcz w parafii pw. Trójcy św. w Mierzynie w okolicach Karlina.

Niech Wielki Post, który przeżywamy, będzie Wielką Szansą dla nas, dla naszych bliższych i dla Chrystusa, która puka do naszych serc. *Otwórzmy drzwi naszych serc Chrystusowi...*

ks. Grzegorz Jagodziński

5. Nasza ojczyzna jest w niebie

Fragmety Słowa Bożego wygłoszonego przez ks. Proboszcza podczas rekolekcji adwentowych (9. 12. – 11. 12. 2018 r.).

(...) Św. Paweł Apostoł napisał tak: „Jakże pragnąłbym spotkać się z wami, by podzielić się z wami wiarą moją i waszą”. Bo czymże są rekolekcje święte dla nas – ludzi wierzących? Są dzieleniem się wiarą (...), wiarą w Pana naszego Jezusa Chrystusa (...). „Głos wołającego na pustyni. Przygotujcie drogę Panu. Prostujcie ścieżki dla Niego”. Są to słowa św. Jana. (...) Jak daleko jesteśmy od Boga, a co za tym idzie od drugiego człowieka? Bo czasem mówimy tak: ja Boga bardzo kocham. A bliźniego? (...) Kim jestem, ja człowiek?... Człowiek jest słaby. Ulega podszeptom szatana, złego ducha (...). Jednakowoż pamiętajmy, że nasza ojczyzna jest w niebie. I my jesteśmy wędrowcami do ojczyzny niebieskiej. Ja, człowiek wierzący, chcę być bliżej mojego Boga. Jan Maria Vianney mówił: „Katechizm uczy nas, że trzeba się modlić rano, wieczorem, a także w ciągu dnia, czyli zawsze (...)”. Pamiętajmy jednak o tym, że to Pan Bóg nas prowadzi. My współpracujemy z łaską Bożą. Gotujmy drogę Panu. Prostujmy ścieżki Jego. Pamiętajcie, drodzy moi, nasza ojczyzna jest w niebie.

(...) Dziś będziemy mówić o upadku, będziemy mówić o sumieniu. Grzech sprawia, że człowiek jest słaby. (...) Kiedy zgrzeszy... wydaje się, że Bóg nie kocha. (...) A ileż bardziej Pan Bóg nas kocha, kiedy upadniemy. (...) Nam i tobie potrzebna jest naprawa sumień. (...) Co to jest sumienie? (...) Sumienie jest to wewnętrzny głos Boga, który nam mówi, co jest dobre, za czym należy iść i z drugiej strony mówi nam, co jest złe – czego należy unikać. (...) Do czego są przykazania? Nie żeby uciemnić, ale wskazują, jaką drogą należy iść, by nie skrzywdzić drugiego człowieka. By osiągnąć ojczyznę, którą dla nas jest niebo. (...) Kiedy zaczynamy lekko schodzić z tej drogi, która jest właściwa, sumienie nam mówi: uważaj, dzieje się coś niedobrego. Jest to wewnętrzny głos Pana Boga. (...) Pan Bóg do nas mówi tak: Kładę przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. Błogosławieństwo to jest zachowanie przykazań moich. Kiedy będziecie je zachowywać, idziecie prostą drogą do nieba. A przekleństwo? No cóż... Idzie człowiek na potępienie. Pytamy się, jak doskonalić sumienie? (...) Trzeba przebywać w dobrym towarzystwie. (...) Obyśmy, drodzy moi, byli dobrymi ludźmi. By ludzie stawali się jeszcze lepsi dzięki nam. Byśmy nigdy nie byli powodem zgorszenia dla drugiego człowieka. Drugą formą kształtowania prawego sumienia jest modlitwa. Trzecie – spowiedź święta. Czwarte – Komunia święta. (...) Pan Jezus mówi:

Głos św. Rozalii

Twoje grzechy są odpuszczone. (...) Wtedy, kiedy Pan Jezus uzdrowił serce i sumienie człowieka, powiedział: „Twoje grzechy są odpuszczone”. (...) Radujmy się z tymi ludźmi, którzy czynią dobrze. (...) Pamiętajcie, że nasza ojczyzna jest w niebie.

(...) Pan Jezus mówi bardzo jasno: Na każdym z nas Panu Bogu bardzo zależy. (...) Stanisław Witkiewicz powiedział, że cała filozofia życia, to tylko dobroć. (...) Dobroć jest jednym z przejawów świętości. (...) Z jednej strony jesteśmy ludźmi bardzo dobrymi, czynimy dobro (...). A z drugiej strony, nie wiemy dlaczego, (...) czynimy niestety zło.(...) Cała sprawa rozgrywa się w sercu każdego człowieka. W twoim i moim. Okazuje się, że niestety na skutek grzechu pierwotnego nie jesteśmy stali w czynieniu dobra. (...) Każdy z nas chciałby doświadczyć dobroci. (...) Dobroć jest jednym z elementów świętości. Przypominamy sobie Matkę Teresę z Kalkuty. Wielu ludzi, którzy są wokół nas, czynią dobro i my tego dobra doświadczamy. Ale i my staramy się być ludźmi dobrymi. (...) Wielka jest radość człowieka, który czyni dobro. (...) Pan Jezus wzywa nas do czynienia dobra, do tego, byśmy byli świętymi. Pamiętajcie, drodzy moi, Pan nas kocha, my kochajmy Pana Boga i też pomagajmy innym (...). Pamiętajcie, nasza ojczyzna, gdzie jest?... Jest w niebie. I tam zmierzamy.

6. Głos grup formacyjnych

1. Formacja synodalna – prace parafialnego zespołu synodalnego

Protokół z posiedzenia nr 7 zespołu synodalnego Parafii pw. Świętej Rozalii w Szczecinku w dniu 13.12.2018 r.

I. Formacja synodalna

1. Dnia 13.12.2018 r. odbyło się posiedzenie parafialnego zespołu synodalnego, któremu przewodniczył ksiądz proboszcz Jerzy Chęciński. Obecnych było 8 osób (zgodnie z listą obecności stanowiącą załącznik do niniejszego protokołu). Zebranie zespołu synodalnego poprzedziła sprawowana Msza wotywna o Duchu Świętym w intencji prac synodalnych.

2. Po zapaleniu świecy synodalnej ksiądz proboszcz rozpoczął posiedzenie modlitwą do Ducha Świętego prosząc, aby oświecał, kierował i wzmacniał nas, abyśmy jasno rozpoznawali drogę, którą Duch Święty chce nas prowadzić.

Ksiądz proboszcz podziękował obecnym za przybycie i stałą modlitwę w intencji II Synodu Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej.

3. Przeżycia i doświadczenia z udziału w dniach skupienia dla zespołów synodalnych. 8 grudnia 2018 r. w Parafii pw. Narodzenia NMP w Szczecinku odbyło się spotkanie dla parafialnych zespołów synodalnych dla dekanatu Szczecinek. W spotkaniu, które rozpoczęła Msza święta, wzięło udział 45 osób. Mszę św. celebrował i konferencję prowadził ks. Zbigniew Woźniak – przewodniczący Komisji ds. wiernych świeckich.

Myślą przewodnią dnia skupienia było odkrycie własnego powołania w Kościele.

Rozważano tajemnice Boga, który wchodzi w życie człowieka. Jak powiedział ks. Zbigniew Woźniak: „Kościół jest tą falą, która przetacza się przez świat i dopełnia tego Ewangelicznego Zaczynu aż wszystko się zakwas. A my chcemy dać się przemienić przez ten kwas”. I dalej: „Powinniśmy przedłużać i dopełniać w sobie zbawcze dzieło Chrystusa. Tak ważne jest, aby droga Chrystusa przetoczyła się przez nas...”. Następnie mowa była o tym, jak realizować w codziennym życiu potrójną misję Chrystusa – kapłańską, prorocką i królewską.

W wymiarze kapłańskim, jednocząc się z Chrystusem, wszystko, co człowiek wykonuje, zaczyna być ofiarą na chwałę Boga. Wszelkie nasze uczynki, modlitwy, całe nasze życie rodzinne, praca, wypoczynek, jeśli są przeżywane w Duchu Świętym, co więcej – nasze troski, choroby – jeśli są znoszone pokornie i cierpliwie, stają się miłymi Bogu duchowymi ofiarami i składane są w eucharystycznym obrzędzie wraz z Ofiarą Jezusowego Ciała i Krwi.

Prorocki wymiar to widzenie przez pryzmat Bożego widzenia. Widzimy rzeczywistość oczyma Boga. Nie, aby moralizować, ale by otworzyć nową perspektywę życia. To przepowiadanie Chrystusa słowem i czynem jak potrafimy najlepiej.

W wymiarze królewskim pozwalamy Bogu, aby poprowadził nas do wolności. Chrystus uczy nas, że najwspanialszym wypełnieniem wolności jest miłość, która urzeczywistnia się w oddaniu i służbie. Do takiej właśnie wolności wyswobodził nas Chrystus i stale wyzwala. To nawrócenie i wolność od grzechu, to dążenie do przemiany wewnętrznej. Pozwalamy Chrystusowi zwyciężyć w sobie. To również służebność. Chrystus w nas to Caritas – służenie potrzebującym i pogubionym.

Ten dzień skupienia był również okazją do rozmów i wymiany doświadczeń dla członków zespołów synodalnych z różnych parafii.

4. Rekolekcje dla zespołów synodalnych.

Członkowie zespołu będą uczestniczyli w styczniu 2019 r. m.in. w Skrzatuszu w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w rekolekcjach prowadzonych przez Bp Edwarda Dajczaka.

5. Sekretarz zespołu Anna Gliszczyńska zwróciła uwagę na korzyści duchowe i intelektualne płynące z uczestnictwa w Diecezjalnym Studium Formacyjnym dla Świeckich. Tematyka pogłębionej formacji obejmuje m.in. zagadnienia dot. Pisma Świętego, prawd wiary, duchowości, liturgii, a także komunikacji. „Sama uczestniczyłam w sesji formacyjnej – stwierdziła Ania – a znajomość liturgii pozwoliła mi głębiej przeżywać Eucharystię, przybliżyć się do Boga, być prawdziwie w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy, na Kalwarii w chwili śmierci Chrystusa, przy pustym grobie w dniu Jego Zmartwychwstania.” Aniu, dziękujemy za Twoje świadectwo!

II. Dyskusja tematyczna

1. Sekretarz zespołu Anna Gliszczyńska odczytała treść materiału na siódme zebranie zespołu zatytułowanego: „Wierni świeccy uczniami – misjonarzami Jezusa Chrystusa”. Obecni na zebraniu zespołu wcześniej zapoznali się z treścią wypowiedzi pasterzy Kościoła i dzielili się własnymi refleksjami i poglądami oraz odpowiadali na postawione poniżej pytania.

2. *Radości i trudności z bycia uczniami – misjonarzami Jezusa w codziennym życiu.*

Jak mówi papież Benedykt: „u początku bycia chrześcijaninem leży zawsze spotkanie z Osobą, z Jezusem Chrystusem...”. Znajomość Jezusa Chrystusa jest najlepszym darem,

jaki ktokolwiek może otrzymać. Fakt, że Go spotkaliśmy jest najwspanialszą rzeczą, jaka wydarzyła się w naszym życiu. Jako uczniowie – misjonarze Jezusa Chrystusa, poprzez czyny, słowo sprawiamy, że mogą Go poznać inni i to jest naszą radością. Możemy być światłem, które pozwoli żyjącym obok nas znajdować odpowiednią drogę.

Bycie uczniem – misjonarzem Jezusa to trwanie, oddychanie i zanurzenie się w światłości, która nas otacza. Na drodze światła są również chwile pełne cierpienia. U kresu sił niezdolni jesteśmy, by zrobić jeden krok więcej. Lecz wiara niesie nam wielką obietnicę, że Bóg nigdy nas nie opuści. Jak ważne jest tłumaczenie z miłością ludziom poranionym, że jedyną drogą jest Bóg.

„Nie miłujemy słowem i językiem, ale czynem i prawdą”. Takim czynem jest m.in. Rozaliada, kiedy to organizatorzy (włączają się w organizację festynu wszystkie wspólnoty parafialne) zapewniają przybyłym parafianom i gościom wiele atrakcji skierowanych do różnych grup wiekowych. W Adwencie, po Mszy św. roratniej, dzieci dostają ciepłe kakao i słodkie bułeczki. „Torby Miłosierdzia” przekazywane są potrzebującym. To zasługa naszej parafialnej Caritas, to zaangażowanie Pań, bez którego jakże uboższe byłyby dary miłosierdzia niesione potrzebującym.

To właśnie jest nasza codzienność bycia uczniami – misjonarzami Jezusa.

3. Jakie propozycje formacyjne – zarówno na poziomie parafialnym jak i diecezjalnym – potrzebne są dzisiaj Wam, jako ludziom świeckim, abyście jeszcze bardziej byli uczniami – misjonarzami Jezusa Chrystusa i podejmowali swoją odpowiedzialność za Kościół?

Kolejne propozycje formacyjne nie są dla nas potrzebne. W naszej parafii jest całe spektrum grup formacyjnych, żywych wspólnot, jak m.in.: Caritas, Domowy Kościół, Żywy Różaniec, Mali Rycerze Miłosiernego Serca Pana Jezusa, Schola, Wilczki. Musimy dostrzegać i zgłębiać bogactwo, które jest w Kościele!

4. W jaki sposób trwający w naszej diecezji Synod, a zwłaszcza zaangażowanie w prace zespołu synodalnego wpływa na Wasze bycie uczniami – misjonarzami Jezusa Chrystusa?

Aby duch Ewangelii kształtował nasze postawy, nasze myślenie, wypowiedane przez nas poglądy pamiętamy o codziennym czytaniu Słowa Bożego, pamiętamy o codziennej modlitwie, o przyjsciu do kościoła na osobistą adorację, o uczestniczeniu we Mszy świętej i przyjęciu Komunii świętej. To wszystko sprawia, że widzimy rzeczywistość w świetle opatrności Boga i oceniamy ją wg Jezusa Chrystusa.

I dalej. Nie można być człowiekiem wierzącym, jeżeli nie spotyka się w swoim życiu osób autentycznie wierzących. Kiedy żyjemy autentycznie, rozwiązujemy konkretne problemy życia codziennego widząc we wszystkim Jezusa, jesteśmy Jego uczniami – misjonarzami. Uczestnictwo w dniach skupienia i rekolekcjach ubogaca nas duchowo i przybliża do Boga.

5. Co było dla Ciebie ważne podczas tego zebrania synodalnego? Co zabierasz ze sobą?

Głębokie przekonanie, aby każdego dnia dostrzegać i zgłębiać bogactwo, które jest w Kościele!

Już niedługo Święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok 2019. Jak powiedział Bp Edward Dajczak: „Betlejem to początek wielkiego odnowienia człowieka, a Bóg dokonuje tego wielkim aktem miłosiernej miłości. Ten dar jest bezwarunkowy, niezastużony i uzdalnia-

jący nas do kochania drugiego człowieka”. Życzymy sobie nawzajem, aby Nowy 2019 Rok był dla nas czasem owocującym w dobro i miłość. Abyśmy byli Kościołem zgodnie z zamysłem Bożym.

Na zakończenie posiedzenia zespołu synodalnego obecni odmówili antyfonę – Pod Twoją obronę do świętej Bożej Rodzicielki. Następnie ksiądz proboszcz podziękował obecnym za dzielenie się otrzymaną od Boga miłością z innymi, za bezinteresowną pomoc potrzebującym oraz udzielił błogosławieństwa Bożego.

Danuta Polcyn

Protokół z ósmego zebrania zespołu synodalnego Parafii pw. Świętej Rozalii w Szczecinku w dniu 27.02.2019 r.

„WIERZĘ” – „WIERZYMY”

Dnia 27.02.2019 r. odbyło się zebranie parafialnego zespołu synodalnego, któremu przewodniczył ksiądz proboszcz Jerzy Chęciński.

Obecnych było 8 osób (zgodnie z listą obecności stanowiącą załącznik do niniejszego protokołu). Ósme zebranie zespołu synodalnego zostało poprzedzone Mszą Świętą.

Po zapaleniu świecy synodalnej ksiądz proboszcz rozpoczął zebranie modlitwą do Ducha Świętego prosząc, aby oświecał, kierował i wzmacniał nas, abyśmy jasno rozpoznawali drogę, którą Duch Święty chce nas prowadzić.

*1. Obecni na zebraniu członkowie parafialnego zespołu synodalnego zatrzymali się nad podstawowym zagadnieniem, którym jest **WIARA**.*

Na początku odczytano fragment Dz 2,39 i J 20,29, a następnie przewodniczący zespołu wygłosił krótką konferencję. Myślą przewodnią konferencji była wiara w to, że Jezus powstał z martwych. I dalej: choć nie widzimy Jezusa w ludzkim ciele, to jednak wierzymy, że to On jest i Panem, i Bogiem.

Uczestnicy zebrania dzielili się swoimi osobistymi przemyśleniami i doświadczeniami stanowiącymi odpowiedź na pytania: Czym jest dla ciebie wiara? Jakie wydarzenia miały na nią wpływ?

Wiara to znak krzyża świętego po przebudzeniu, to znak krzyża świętego przed posiłkiem. Wiara to ufność Bogu, zaufanie do Jego Słowa. Wiara to zawierzenie Bogu całego siebie, wszystkiego tego, czym jesteśmy: umysłu, serca, woli, duszy, ciała, emocji, pamięci, słabości, każdego swojego czynu, słowa i myśli. To zawierzenie rodziny i wszystkiego co posiadamy. Wiara to codzienna modlitwa, codzienne dziękczynienie Panu Bogu za otrzymane dary i łaski.

Wzorujmy się na Świętym Franciszku z Asyżu, który tak pięknie uwielbiał Boga Najwyższego:

„Ty jesteś nadzieją naszą,

Ty jesteś wiarą naszą,

Ty jesteś miłością naszą,

Ty jesteś całą słodyczą naszą,

Ty jesteś wiecznym życiem naszym: Wielkim i przedziwnym Panem,

Bogiem wszechmogącym, miłosiernym Zbawicielem.”

Dzięki wierze znamy sens, wartość, kierunek i cel naszego życia. Dzięki tej wierze staramy się być ludźmi sumienia. Wiara przemienia nasze życie, broni je przed złem moralnym. Budzi w sercu radość i nadzieję oraz umacnia w miłości. Musi to być jednak żywa wiara, przekładająca się na życie codzienne. Wiara to nie tylko modlitwa i rozważania o Bogu, ale przede wszystkim życie i kochanie drugiego człowieka, nawet tego, który nam źle życzy. Z łaską Bożą możemy to uczynić. Wiara to zatrzymanie się przy drugim człowieku, wyciągnięcie pomocnej dłoni, dostrzeżenie Jego potrzeb i trosk.

Święty Jan Paweł II podkreślał, że wiara powinna angażować całą egzystencję człowieka, ponieważ jest ona w swej istocie „spotkaniem, dialogiem, komunią miłości i życia między wierzącym a Jezusem Chrystusem”. Taka wiara kształtuje życie wg Jezusowego wzoru, to znaczy miłości Boga i bliźniego. Kto jest bliżej Boga przez żywą wiarę, ten jest także bliżej człowieka. To właśnie taka wiara, która „zaczyna się od spotkania z Jezusem i dalej rozwija się w życiu przez małe codzienne spotkania z Nim” – jak mówi papież Franciszek – „czyni nas silnymi i radosnymi”.

Obecni na zebraniu członkowie parafialnego zespołu synodalnego podkreślali, iż nasi rodzice, poprzez swój przykład i słowo, prowadzili nas do Chrystusa. W sposób naturalny uczyli wierności przykazaniom Bożym, nakazom sumienia, realizowania swojego życiowego powołania. Rodzice, a także księża katecheci i katechetki zaszczypli w nas hierarchię wartości opartą na Ewangelii, aby na pierwszym miejscu była wiara i życzliwa miłość. To Oni rozbudzali miłość, która spieszy z pomocą każdemu.

Również pontyfikat i śmierć papieża Jana Pawła II miały znaczący wpływ na wiarę każdego z nas. Osoba papieża Polaka była świadectwem na to, że nasza ojczysta ziemia rodzi wybitne i wartościowe postaci, z których wszyscy jesteśmy dumni. Święty Jan Paweł II swoją życiową postawą kształtował ludzkie istnienia i to nie tylko w dziedzinach religii i wiary, ale także stosunku do drugiego człowieka, poszanowania jego godności i umiejętności wybaczenia. Jego spokój, autentyczność i pogoda ducha wzbudzały zwykły ludzki szacunek także u ludzi niewierzących. Zadziwiające, że śmierć jednego człowieka potrafiła skupić tyle istnień wokół jego osoby. To, co każdego odpycha: starość, niedołążność, to, o czym wolałby nie myśleć: śmierć, przemijanie – nagle staje się w centrum uwagi i nikt nie protestuje, nie tylko z szacunku dla wielkości Ojca Świętego.

I jeszcze kilka zdań na temat osobistych przemyśleń i doświadczeń na pytanie, czym jest dla nas wiara.

Najważniejszym miejscem spotkania Pana Boga jest dla nas Eucharystia. Często mówimy, że wiara czyni cuda, a nadzieja jest jej umocnieniem. We wszystkich okolicznościach mamy nadzieję, że z łaską Bożą „wytrwamy do końca” i otrzymamy radość nieba za dobre uczynki spełnione z pomocą łaski Chrystusa.

2. Czy i w jaki sposób realizujesz w Twojej wierze trzy dojrzałe wymiary: intelektualny = wiem, emocjonalny = kocham, praktyczny = działam.

Pamiętamy homilię bpa Edwarda Dajczaka wygłoszoną podczas Dziecezjalnego Spotkania Młodych w Skrzatuszu we wrześniu 2016 r. Na koniec homilii bp Dajczak powiedział piękne słowa o Bożej miłości do człowieka. „Zobaczcie, jak Bóg na nas patrzy. Odczytujecie to, jak On nas widzi? Ile razy potrafimy tak pięknie widzieć siebie, jak widzi nas Bóg, z jaką miłością na nas patrzy? To jest niezwykle doświadczenie. Niech nasze serce wyśpiewa Mu nasze radosne „dziękuję”. Niech nasze serce wyśpiewa Mu naszą wdzięczność. Kościół jest Jezusowy i piękny. Pozwólmy, żeby Jezus ciągle nas takimi czynił, pozwólmy Mu, żeby nas kochał.”

Świadome przyjęcie wiary to otwarcie się na łaskę Boga. To ciągły proces, ciągłe nawracanie się. Choć często upadamy, chcemy stawiać Boga na pierwszym miejscu, chcemy Mu w pełni zaufać, otwierać się na Jego niepojętą miłość, chcemy dostrzegać dobro we wszystkim. Naszą wiarę pogłębiaamy poprzez czytanie Słowa Bożego, poprzez święte rekolekcje, poprzez rozmowy na temat wiary. Swoją wiarę przekazujemy w sposób naturalny z poszanowaniem drugiego człowieka, jesteśmy otwarci na działanie Ducha Świętego. Poprzez zaangażowanie we wspólnocie Kościoła działamy. Dzięki wierze wyciągamy dłoń do drugiego człowieka.

3. Jakie znaczenie ma dla Twojej wiary wspólnota Kościoła zwłaszcza w wymiarze parafialnym?

Nie można wierzyć w Jezusa Chrystusa nie mając udziału we wspólnocie Kościoła zwłaszcza w wymiarze parafialnym, to tu nasza wiara rozwija się. Wiara u każdego z nas ma inną siłę, wywiera inny wpływ na jego postępowanie i zachowanie. Jest podłożem wszystkich działań. Wiara nie wpływa wyłącznie na nasze życie duchowe czy też nasze postępowanie. Przekłada się m.in.: na życie sąsiedzkie, na życie wspólnoty parafialnej. Kiedy w rodzinie, ze swoimi bliskimi czcimy Boga to jest to ogromne szczęście i przeżycie. Rodzina jest w Kościele, służy Kościołowi przez to głównie, że sama jest Kościołem. Poprzez nasze uczucia, naszą miłość każdą czynność wykonujemy z drugą osobą albo dla drugiej osoby. Pomaga to pokonać codzienne trudności, chorobę, razem cieszyć się i dziękować Bogu za otrzymane dary i łaski.

Z Bogiem łatwiej jest żyć, łatwiej jest nieść swój mały krzyż. Żyć wiarą to uczestniczyć we Mszach Świętych. Jest to ogromnie ważne, gdyż bez wsparcia wspólnoty Kościoła nasza pobożność i oddanie Bogu osłabiałby się.

4. Co było dla Ciebie ważne podczas dzisiejszej Mszy i zebrania zespołu synodalnego? Co zabierasz ze sobą?

Bóg jest miłością. Miejmy odwagę żyć dla Miłości.

Wiara jest łaską, darem i prezentem.

Na zakończenie zebrania ksiądz proboszcz podziękował obecnym za dzielenie się otrzymaną od Boga wiarą i miłością z innymi, za podzielenie się swoimi świadectwami oraz udzielił błogosławieństwa Bożego.

Na tym protokół zakończono.

Integralną częścią protokołu jest: lista obecności.

Danuta Polcyn

„Poniższy artykuł jest częścią cyklu prezentującego wspólnoty działające w naszej parafii. Ktoś zapyta: po co? Jest ich wiele i mamy prawo sądzić, że nie każdy parafianin jest w stanie je wszystkie wymienić i scharakteryzować. Może choć jedna zbłąkana, lecz poszukująca Boga dusza odnajdzie wśród prezentowanych wspólnot miejsce i drogę dla siebie? Warto poznać i odkryć swoje powołanie w Kościele”. (Katarzyna Rybak)

2. Schola

Drodzy Parafianie oraz miłośnicy naszej parafii!

Z ogromną radością pragnę przybliżyć Państwu wspólnotę, która animuje śpiew podczas Mszy św. dla dzieci w niedzielę o godz. 11.00.

Scholka dziecięca działa w naszej parafii od wielu lat. Opiekuję się nią od 2013 roku. Nadmienić muszę, iż w tym roku pomagają mi w prowadzeniu Państwo Agnieszka i Radek Orłowscy.

Początkowo była to grupka kilku osób, natomiast w chwili obecnej liczy 18 osób, w tym jeden chłopiec! Niektóre z dzieci śpiewają od początku powstania scholi, inne sukcesywnie dochodziły do naszej wspólnoty. Podkreślić należy - co uważam za piękne - iż dzieci przyprawdzały swoje rodzeństwo. To daje nam ogromną radość i poczucie tworzenia „małej parafialnej rodziny” :-).

Przez te kilka lat dzieci baaardzo się rozwinęły. Jestem z nich niezmiernie dumna. Każdy z nas pragnie służyć Bogu najlepiej jak potrafi. Staramy się wciąż doskonalić nasz warsztat wokalny, ale nie tylko... Dzieci podejmują także grę na różnych instrumentach. Z wielką radością przedstawiam osoby, które służą nam nie tylko śpiewem:

Kozioł Hania - pianino, Kozioł Marysia - wiolonczela, Mantyk Julian - skrzypce, Mantyk Zosia - flet, Markowska Kasia - akordeon, Rybak Marysia - flet, Tarasiewicz Ola - gitara, Tarasiewicz Zosia - flet.

Każde dziecko ma białą pelerynkę, na której jest haft z literą M - jak Maryja. To właśnie Matka Boża jest Tą, która nas prowadzi do Jezusa:-). Ten strój ma nam przypominać o oddaniu i służbie, którą podjęliśmy.

Życie jest nieprzewidywalne... Nigdy wcześniej nie pomyślałabym, że dostąpię takiego zaszczytu, aby prowadzić tak piękne dzieło, jakim jest schola... Cóż, Pan Bóg ma dla nas plany, o jakich nam się nie śniło:-). Prowadzenie scholki jest dla mnie służbą przepiękną radością, która przenika moje serce, kiedy patrzę na dzieci, które tak bardzo się rozwinęły i w których wciąż wzrasta świadomość tego, że służba to miłość...

Staramy się być tam, gdzie nas potrzebują :-). Śpiewaliśmy i graliśmy podczas Rozaliady, na rozpoczęcie i zakończenie roku szkolnego, podczas imienin księży, mszy prymicyjnej ks. Jacka Hermana oraz ks. Przemka Pobiegi. Raz udało nam się zorganizować Koncert z okazji Dnia Mamy i Taty oraz jasełka.

Sumienie nie dałoby mi spokoju, gdybym nie wspomniała o fantastycznych Rodzicach tych dzieci! Zawsze mogę na nich liczyć, żadna prośba z mojej strony w ich kierunku nie zostaje bez odzewu:-). Dziękuję Wam Kochani Rodzice, że zaufaliście mi i przyprowadzaliście wasze pociechy na próby, by uczyły się odpowiedzialności za Kościół od naj-

Głos św. Rozalii

młodszych lat :-). Wspólnie z Rodzicami i ich dziećmi spotykamy się przynajmniej dwa razy w roku - na spotkaniu opłatkowym i na zakończeniu pracy scholi, które stało się już tradycją - tzn. jedziemy rowerami do parku wzdłuż jeziora Trzesiecko, śpiewając przy tym znane nam pieśni religijne. Następnie pieczemy kiełbaski nad ogniskiem i świetnie się bawimy! Bardzo dbamy o te relacje, gdyż są one niesamowicie ważne w budowaniu więzi między nami wszystkimi. Pragnę podziękować również Siostrze Albercie, która była naszym Aniołem na ziemi :-), a także kapłanom: ks. Wojciechowi Budzińskiemu, ks. Markowi Mackiwowi, ks. Krzysztofowi Obolewiczowi, ks. Piotrowi Kuczewskiemu oraz obecnemu proboszczowi naszej parafii ks. Jerzemu Chęcińskiemu za otwarte serce :-).

Na każdej próbie scholi modlimy się za dzieci, które mają w sercu pragnienie bycia z nami, ale jeszcze brakuje im odwagi;-). Gorąco i serdecznie zapraszam wszystkich tych, którzy jeszcze się wahają - próba w sobotę o godz. 10.00 w salce na plebanii.

Fot. Magdalena Józwicka

Nasza scholka: Buchna Lenka, Józwicka Hania, Koziół Hania i Marysia, Kwiatkowska Ala, Mantyk Julek, Różia oraz Zosia, Markowska Kasia, Michalska Ula, Orłowska Zuzia, Pieciewicz Agatka, Rybak Marysia, Sitko Zuzia, Sokołowska Julia, Stefaniak Daria, Tarasiewicz Ola i Zosia

Katarzyna Koziół

X ORĘDOWNICZKA ŚW. ROZALIA

Wokół Patronki

Święta Rozalio oddajemy się pod Twoją opiekę. Strzeż nas w zdrowiu i chorobie. Oraz nasze rodziny. (Magda i Witek)

Mieszkam w Wielkiej Brytanii. Dziękuję Matce Bożej przez św. Rozalię za dary Ducha Świętego i wszelkie łaski otrzymane od Boga. (Janusz-Andrzej Pielak)

Święta Rozalio umiłuj rodzinę z Krakowa. Naszych Bliskich. Powierzamy nasze smutki, radości. Oddajemy Bogu to, co dobre i przy czym nie dajemy sobie rady. Prosimy o wsparcie, miłość, uwielbienie w naszych problemach. Nasze dzieci – te małe i duże oddajemy w Twoje ręce. Bądź z nami i wspieraj nas. (Rodzina z Krakowa – Marcel)

Św. Rozalio proszę Cię o wspomnienie dla mnie, mojej siostry i mamy, a także dla Pielgrzymów z mojej parafii w dniu pielgrzymki. (Parafianka z parafii NNMP w Szczecinku)

Św. Rozalio dziękujemy bardzo za wszelką pomoc, za szczęśliwą drogę, za zdrowie. (Wanda i Bogusław z Wałbrzycha)

Dziękuję Bogu za możliwość odwiedzenia kościółka św. Rozalii. Proszę św. Rozalię o opiekę nad moją rodziną. Proszę o zdrowie i potrzebne łaski. Piękne miejsce, które wycisza i zbliża do Boga. (J. Borda)

Z „Księgi Zwiedzających” wybrała: **Elżbieta Dorogusz-Doroszkiewicz**

XI WIĘŚCI Z MUZEUM

Zbliżamy się do kolejnego sezonu muzealnego w naszej parafii, którego oficjalne otwarcie chcemy rozpocząć od nocy muzeów. W tym roku wypada ona 18 maja (sobota). W tym dniu muzeum będzie otwarte od godziny 18.00 do późnych godzin nocnych. Serdecznie zapraszamy do odwiedzin. Będziemy przypominać o tym fakcie w ogłoszeniach parafialnych. Prowadzone są prace przygotowawcze i porządkowe w muzeum.

W dalszym ciągu trwają prace przy trzeciej „kamiennej tablicy”, która ma być umieszczona przy grocie św. Rozalii. Pracujemy również nad kolejną tablicą, która zostanie zawieszona na ścianie. Będzie upamiętniać księży, którzy pochodzą z naszej parafii, bo też są częścią naszej parafialnej historii. W zamierzeniach chcemy wykonać jeszcze jedną „kamienną tablicę”, która zamknie pewien cykl o ile otrzymamy na to zgodę osób zainteresowanych. O dalszym losie tego zadania będziemy informować w kolejnych numerach. Wszystkie tablice wykonywane są we własnym zakresie.

Trwają również prace nad folderem o żywocie św. Rozalii.

Zwracamy się z apelem do wszystkich chętnych parafian o podarowanie do muzeum „zapomnianych” kamiennych pamiątek z wakacyjnych wojaży, które gdzieś leżą i czekają na dobre miejsce. Telefon kontaktowy znajduje się na tablicy na drzwiach muzeum oraz w Ogłoszeniach (s.42).

Informujemy czytelników „Głosu św. Rozalii” i pozostałych parafian, że pomimo przerwy sezonowej, muzeum może być udostępnione do zwiedzania według potrzeb.

Prezentowane poniżej eksponaty znajdują się w zbiorach naszego muzeum.

Jaki to kamień?

Jaspis

Jaspis (nazwa pochodzi od greckiego słowa *iaspis* „cętkowany kamień”) – skała osadowa, zbita, drobnoziarnista, z chalcedonu i kwarcu – występują one w zmiennych proporcjach.

Jaspis jest odmianą chalcedonu, niekiedy jednak ze względu na ziarnistą strukturę traktuje się go jako samodzielną grupę w obrębie kwarców.

Występuje zazwyczaj w skałach osadowych w postaci drobnych wkładek; jako wypełnienie szczelin lub żył oraz w postaci buł. Często występuje w formie otoczków w osadach aluwialnych i lodowcowych. Jest szeroko rozpowszechniony, czasami tworzy duże wystąpienia o charakterze złożowym. W Polsce występuje w Niedźwiedziej Górze koło Krzeszowic oraz na Dolnym Śląsku w okolicy Wałbrzycha i Nowej Rudy. Najciekawsze złoża (skupienie mineralne) w postaci okrągławych brył ozdobnej skały

jaspisu barwy brązowo - pomarańczowej mającej długość 2m znajdują się w rezerwacie geologicznym na Górze Świętej Anny.

Głos św. Rozalii

Ciekawostka. Jaspis był wykorzystany m.in. w pectorale Świątyni Jerozolimskiej. Pectorał ten był ozdobiony dwunastoma kamieniami szlachetnymi, z których każdy symbolizował jedno pokolenie Izraela, a jaspis był symbolem pokolenia, z którego wywodzi się Jezus. Św. Jan w Apokalipsie użył jaspisu, jako symbolu Chrystusa - Boga w Ap 4,3; Ap 21,18-19. Jaspis często nazywany jest „matką wszystkich kamieni”.

Wzór chemiczny: SiO_2

Barwa: wszystkie barwy, pasiasty lub plamisty.

Rysa: biała, żółta, brązowa, czerwona.

Twardość w skali Mohsa: 6,5 – 7.

Istnieje dziesięć podstawowych odmian. Do najciekawszych należy jaspis pejzażowy, jaspis pasiasty, jaspis agatowy. Jaspis ma zastosowanie w jubilerstwie, stosowany jest jako materiał dekoracyjny, do wyrobu przedmiotów użytkowych, artystycznych oraz jako kamień okładzinowy.

Amonit

Skamieniała muszla amonita z podgromady wymarłych głowonogów. Muszla amonita zbudowana była z aragonitu i dzieliła się na dwie części: dużą przejściową komorę mieszkalną oraz frągmokon złożony z szeregu niewielkich komór wypełnionych gazem. Komory te powstawały przez całe życie osobnika. Największe znane amonitowate pochodzą z kredy i osiągały 2 m średnicy, chociaż szacuje się, że ich rzeczywista średnica mogła sięgać około 2,5 metra.

Amonity stanowią ważne skamieniałości przewodnie, pozwalające określać wiek skał osadowych, w których są spotykane.

Skamieniałe amonity lub ich odciski można znaleźć m.in. w Tatrach (w skałach pod Ciemniakiem), w utworach Gór Świętokrzyskich,

w skałach jurajskich Wyżyny Krakowsko – Częstochowskiej, na Roztoczu i Wyżynie Lubelskiej oraz w dolinie Wisły między Annopolem a Puławami.

Przedstawiony amonit ma średnicę 12 cm (zbiór naszego muzeum).

Opiekun muzeum
Wiesław Bandura

XII EKONOMIA I (ROZ)RACHUNEK

Troska o Dom Boży – podziękowanie i informacja

(fragmenty sprawozdania Rady Parafialnej dot. wykonanych remontów w roku 2018 oraz zamierzenia w tym zakresie w roku 2019 – dopełnienie tych informacji w „Głosie” nr 6)

Nasza świątynia i jej otoczenie dzięki zaangażowaniu wielu osób odzyskuje swój blask i staje się coraz piękniejsza.

Drodzy parafianie, przyjaciele i dobrodziejcie! Serdecznie dziękujemy za każdą okazaną pomoc i wsparcie dla naszego wspólnego dzieła. Polecamy wszystkie Wasze sprawy Bożej Opatrzności za wstawiennictwem naszej patronki św. Rozalii oraz Matki Bożej Miłosierdzia z Ostrej Bramy. Dzięki Waszej ogromnej życzliwości udało się zrobić naprawdę wiele.

1. Remonty wykonane w kościele w 2018 r. i poniesione koszty (dop. G-6)

- nowe drzwi przy wyjściu na dach, przy dzwonach, zamykane na 2 zasuwę;
- wymiana 5 okien w salce ministranckiej i WC (2 407 zł);
- wykonanie i zamontowanie 3 drzwi dwuskrzydłowych w kościele (19 065,00 zł);
- nowa inst. oświetleniowa wraz z malowaniem ścian i sufitu w zakrystii;
- renowacja oświetlenia w żyrandolach z poroża.

2. Remonty wykonane w domu parafialnym w 2018 r. i poniesione koszty (dopełnienie - G-6)

- malowanie i budowa schodów na zejściu do poziomu piwnic;
- wyremontowanie 2 salek i WC w piwnicy (w większej roboty niezakończone);
- na kominach zamontowano nasady kominowe.

Poniesiono koszty ogółem na kwotę 132 533,53 zł

3. Zamierzenia remontowe na rok 2019 oraz przewidywany koszt.

3.1. Planowane prace remontowe w kościele:

- malowanie ścian wraz z przetarciem tynków, uzupełnieniem ubytków oraz miejscowym odgrzybieniem;
- uszczelnienie zewnętrznych ścian z kamienia (uzupełnienie spoinowań);
- wymiana 9 okien w pomieszczeniach nad zakrystią;
- zabezpieczenie balustradą otworu klatki schodowej za zakrystią oraz od strony chóru do podziemia kościoła;
- malowanie salki ministranckiej i remont WC;
- klatka schodowa za zakrystią – wymiana stalowych, nieszczelnych okien;
- wykonanie posadzek z terakoty w pomieszczeniach nad zakrystią;
- wyprowadzenie kominów wentylacyjnych z zakrystii ponad dach.

3.2. Planowane prace remontowe w domu parafialnym:

- docieplenie poddasza użytkowego;
- prace remontowe przy ogrodzeniu posesji parafialnej od strony ul. Karlińskiej.

3.3. Przewidywany koszt wykonania robót remontowych ogółem w 2019 r. to kwota 125 000,00 zł

Głos św. Rozalii

Rada Parafialna w porozumieniu z ks. proboszczem z pokorą zwraca się do parafian, przyjaciół i dobrodziejów o dalsze wspieranie planowanych inwestycji. Darowizny można wpłacać na konto:

Bank Spółdzielczy w Jastrowiu

nr konta pomocniczego Parafii pw. św. Rozalii

16 8935 0009 1300 2541 2000 0020

Nazwa konta: Parafia pw. św. Rozalii, ul. Świętej Rozalii 1, 78-400 Szczecinek

W tytule należy wpisać: na remont kościoła.

Bogatym nie jest ten, kto posiada, ale ten, kto „rozdaje”, kto zdolny jest dawać.

Jan Paweł II

XIII RÓŻNE

1. Jaki był rok 2018?

(Słowa ks. Proboszcza podsumowujące Rok Pański 2018)

Bracia i Siostry!

Wspomnienie św. Sylwestra I papieża kończy rok kalendarzowy. Koniec tego roku to dla jednych tradycyjna noc sylwestrowa upływająca na hucznych zabawach, dla innych chwile refleksji przed Bogiem nad nieubłaganą, niszczącą siłą czasu i nad wiecznością, do której każdy z nas został powołany.

Pomyślmy zatem, jaka była historia życia każdego z nas w kończącym się roku 2018?

Osiemnasty rok w nowym tysiącleciu można różnie oceniać. Dla jednych był to czas wielkich wydarzeń: nieomal każdego dnia ubywało ludzi młodych i starszych, bliskich nam, tych ze szkolnej ławy, z rodziny, z sąsiedztwa i tych dalekich. Ubywało także rzeczy, do których byliśmy przywiązani: domy, pola, budynki świata. Życie zmuszało nieraz do opuszczenia środowiska, pracy.

Było wiele dobra i radości w minionych 365 dniach.

Bracia i siostry!

Dobro i zło nieustannie przeplata się i walczy na ziemi i w ludzkim sercu. Symbolem zła, „które nadchodzi” i którego doświadczyliśmy w minionym roku – jest Antychryst z pierwszego czytania. Zło ze swojej natury jest spektakularne i głośnie. Ono jednak nie ma nic wspólnego z dobrem, które się objawiło, a o którym słyszeliśmy w Ewangelii. „Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali łaskę po łasce”. Dla nas, ludzi wierzących, był to przede wszystkim rok łaski, rok Opatrzności Bożej i licznych darów, jakie otrzymaliśmy od Boga.

W ostatni dzień roku zebraliśmy się w naszej świątyni na modlitwie:

Parafianie i goście, duszpasterze - zebraliśmy się, aby wobec Boga wyrazić naszą radość i dziękczynienie. Najpierw za dar życia; że mogliśmy cieszyć się pięknem otaczającego świata i radować kolejnymi porami roku.

Kłękamy z miłością i podziwem przed cudem rodzącego się życia. W naszej parafii chrzest przyjęło 55 dzieci i tym samym stały się dziećmi Boga. **Przez troskę rodziców** o dobre wychowanie, oparte na trwałych fundamentach wartości duchowych, ziarenko Bożego życia wyrosło w delikatny krzew wiary tak, iż inne dzieci – w liczbie 87 – mogły przyjąć po raz pierwszy Jezusa w Eucharystii.

Na początku drogi do dorosłego życia sakrament bierzmowania przyjęli: dziewczęta i chłopcy oraz starsi w liczbie 24. Praca z młodzieżą i dla młodzieży to podstawowy obowiązek rodziców, nauczycieli i nas wszystkich. Nikt jednak z nas nie może być tylko kibicem dobrych i złych zachowań młodych ludzi.

Pamiętajmy, że wychowujemy wszyscy. Brak zdecydowanej reakcji na zło może w bliższej lub dalszej przyszłości obrócić się boleśnie przeciwko nam.

Dziękujemy dziś Bogu za nowe rodziny, szczególnie te, które w minionym roku przyjęły sakrament małżeństwa. W naszej parafii 26 par.

Na barkach tych nowożeńców spoczęła przed Bogiem i społeczeństwem wielka odpowiedzialność za życie drugiego człowieka. Za jego wychowanie i za wiarę. Rodzina jest domowym Kościołem!

Nie może dzisiaj w naszym sercu zabraknąć miejsca dla ludzi chorych, zniedołężniałych, w podeszłym wieku. Przykuci do łoża bóleści cierpią bardzo i przyjmują lekarstwa lub bolesne zastrzyki. Przeżywają noce bezsenne i długie smutne dni.

Trudny jest los chorych, których dotyka długa, nieuleczalna choroba. Aby wzmocnić tych ludzi, regularnie w pierwsze soboty księża podążają z posługą kapłańską: udzielają Komunii św., spowiadają i ubogacają sakramentem chorych. Regularnie odwiedzają 44 osoby. Sakrament Chorych przyjęło w tym roku 126 osób.

Dziękujemy Bogu za dar zdrowia, za to, że możemy się nim cieszyć. Może nie zawsze najlepszym, ale pozwalającym na pracę i na – w miarę spokojne życie.

Dzisiaj stają też przed nami również zmarli. W ostatni dzień roku czujemy się jak w Dzień Zaduszny. Przypominamy sobie 61 osób, które w tym roku odeszły do wieczności.

Może był to ojciec lub matka, brat czy siostra, może syn czy córka, znajomy bliższy lub dalszy. Może jeszcze w ubiegłym roku byli tu z nami w kościele na nabożeństwie dziękczynnym, a dziś pozostało po nich puste miejsce. Chociaż dla nas wierzących śmierć nie jest nieszczęściem, to jednak życie jest wielkim darem, bo jest czasem zbierania zasług na zdobycie nieba. Dziękujemy dzisiaj za to, że możemy Bogu nadal służyć i wielbić Go.

Głos św. Rozalii

Dziś chcemy także dziękować Bogu za dobroć ludzką. Wielkim darem Boga jest wzajemne zaufanie i miłość. Mąż winien dziękować Bogu za żonę, żona za męża wierzącego i trzeźwego, rodzice za dzieci, dzieci za rodziców; za przykładowego ojca, za kochającą matkę.

Dziękujemy za obfite dary nadprzyrodzone otrzymane od Boga. Za wytrwanie w łasce uświęcającej, za pomnażanie jej przez Komunię św., za odpuszczenie grzechów w sakramencie Spowiedzi, za łaskę wiary, za przynależność do Kościoła.

Na koniec dziękujemy także za te materialne dobra, które pozwalają nam godnie żyć. Za wszystkie materialne osiągnięcia, których w parafii było wiele. To dzięki Waszemu zrozumieniu, ofiarności i pracy potrafiliśmy dokonać wiele prac remontowych przy naszej pięknej świątyni i domu parafialnym. Grupom parafialnym bardzo dziękujemy za prowadzone zbiórki, za Rozaliadę. Dziękujemy Radzie Parafialnej z przewodniczącym na czele. Dziękujemy Twórcom parafii (Żyjącym i Zmarłym) z ks. prob. Andrzejem Targoszem na czele. Jako wspólnota parafialna dziękujemy za ks. proboszcza Marka Mackiwa, za jego talenty, pracę i serce (**vide Zestawienie – podziękowanie Rady Parafialnej** – zob. Ekonomia s. 36. – red.).

Mamy jeszcze jeden obowiązek względem Boga = prosić o przebaczenie. Szczególnie dziś głośno powtarzamy słowa Adama Mickiewicza: „Czymże ja jestem przed Twoim obliczem – prochem i niczem...”. Trzeba nam ukorzyć się przed Bogiem, przeprosić Go za grzechy i za zaniedbania. Przed Bogiem więc klękamy z pokorą i wiarą. Mówimy z głębi skruszonego serca: „Przepuść, Panie, przepuść Ludowi Twojemu i nie bądź na nas zagniewany na wieki”.

Prośmy dzisiaj Pana Boga o przebaczenie. O odpuszczenie wszystkich grzechów, jakie popełniliśmy w kończącym się roku. Niech Pan będzie dla nas Miłosierny!

Już od dzisiaj dobrze wykorzystajmy dany nam przez Boga czas, bo może się okazać, że już wkrótce Pan Bóg powoła nas do siebie.

W tym roku duszpasterskim, który zaczęliśmy w I niedzielę adwentu, 2 grudnia, brzmia słowa „W mocy Bożego Ducha”. Jest to hasło tegorocznego programu duszpasterskiego dla Kościoła w Polsce. Odnówmy nasze wnętrza i zacieśnijmy naszą więź z Bogiem. Módlmy się jeszcze więcej pamiętając, że czas poświęcony na modlitwę owocuje, że czyni nasze życie piękniejszym. Za każdą straconą chwilę zdamy kiedyś sprawę przed Bogiem.

Poświęcajmy więcej czasu naszym bliźnim. Dziś wielu ludzi oczekuje naszej pomocy. Są biedni, strapieni, chorzy, smutni i opuszczeni. Cokolwiek uczyniliście...

Dziękujemy dzisiaj Panu Bogu za przeżyty rok. Za wszystkie łaski i dobrodziejstwa.

Przepraszamy też za zło, za grzechy, wołając: „Święty Boże, Święty Mocny, Święty a Nieśmiertelny zmiłuj się nad nami”. Amen.

2. Z prac Rady Parafialnej

Protokół z posiedzenia Rady Parafialnej w dniu 17.12.2018 r.

Obecni:

ks. proboszcz	- Jerzy Chęciński
przewodniczący	- Józef Słupek
wiceprzewodniczący	- Stanisław Trypuć
skarbnik	- Eugeniusz Adamski
sekretarz	- Danuta Polcyn
członek	- Danuta Bandura
członek	- Stanisław Budnicki
członek	- Adolf Dzikiewicz
członek	- Ryszard Mazepa
członek	- Andrzej Ożański
członek	- Paweł Rybak

Posiedzenie rozpoczęło modlitwą świętą, którą zainicjował ks. proboszcz Jerzy Chęciński.

1. Posiedzeniu Rady Parafialnej przewodniczył ks. proboszcz .

Ks. proboszcz omówił zakres prac remontowych w kościele i w domu parafialnym wykonanych od miesiąca lipca 2018 r. I tak w kościele:

- dokonano wymiany 5 okien na poziomie zakrystii (salka ministrancka i WC);
- docieplono stropodach wełną mineralną plus folia paroprzepuszczalna;
- wykonano i zamontowano 3 pomosty techniczne na stropodachu;
- wykonano nową instalację oświetleniową w zakrystii oraz renowację oświetlenia w żyrandolach z poroża w kościele;
- wykonano malowanie ścian i sufitów w zakrystii;
- wykonano nowe drzwi (do tej pory nie było drzwi – był otwór) przy wyjściu na dach przy dzwonach (zamykane na dwie zasuwki i szczelne);
- wysprzątało podziemia kościoła (dwa kontenery gruzu);
- wykonano i zamontowano troje drzwi dwuskrzydłowych (3 otwory drzwiowe) - drewniane, przeszklone, do wewnątrz kościoła (zabezpieczają przed utratą ciepła, a także zdobią).

W domu parafialnym wykonano:

- malowanie i obudowę schodów na zejściu do poziomu piwnic;
- w piwnicy wyremontowano dwie salki (w większej nie zakończono robót budowlanych) oraz pomieszczenie WC;
- na kominach zamontowano nasady kominowe tzw. strażaki zabezpieczające przed odwróceniem ciągu w kominie.

Ks. proboszcz poinformował obecnych, iż po otrzymaniu inwentaryzacji sporządzonej przez projektantów: inż. Joannę Łangowską oraz inż. Grzegorza Kiliana zostanie uruchomiona procedura związana z uzyskaniem pozwolenia na użytkowanie obiektu – domu parafialnego.

Następnie ks. proboszcz omówił potrzeby remontowe na przyszły rok. I tak w kościele:

- malowanie ścian z przetrarciem tynków, uzupełnieniem ubytków oraz miejscowym odgrzybieniem;

Głos św. Rozalii

- wymiana 9 okien w pomieszczeniach nad zakrystią;
- zabezpieczenie balustradą schodową otworu klatki schodowej za zakrystią oraz balustrada od strony chóru do podziemi kościoła;
- malowanie salki ministranckiej oraz WC;
- klatka schodowa za zakrystią – wymiana stalowych, nieszczelnych okien na okna z profili z PCV lub z aluminium;
- wykonanie posadzek w pomieszczeniach nad zakrystią (dekoratornia, pomieszczenie Akcji Katolickiej);
- wyprowadzenie kominów wentylacyjnych z zakrystii ponad dach.

Dom parafialny:

- docieplenie poddasza użytkowego.

2. Przewodniczący RP pan Józef Słupek omówił zakres wykonanych robót remontowych w 2018 r. oraz priorytety remontowe na rok 2019.

Przewodniczący Rady podkreślił ogromne zaangażowanie i cenne inicjatywy ks. proboszcza Jerzego Chęcińskiego dotyczące prac remontowych w kościele i domu parafialnym. Podkreślił, iż priorytetową sprawą jest malowanie kościoła. Dodatkowo należy uszczelnić zewnętrzne ściany z kamienia. Puste spoinowania powodują przenikanie wilgoci i zimna do wnętrza kościoła. Jeśli chodzi o zabezpieczenie balustradą schodową otworu klatki schodowej za zakrystią to spółka POM-EKO oraz INVEST-EKO wykona nieodpłatnie elementy balustrady stalowej, zaś wybrany Wykonawca zamontuje balustradę. Przewodniczący wstępnie oszacował koszt przyszłorocznych remontów na kwotę 125 000,00 zł.

3. Skarbnik RP pan Eugeniusz Adamski przedstawił wpłaty na konto remontowe parafii oraz poniesione wydatki.

Stan środków pieniężnych na dzień 01.01.2018 r. to kwota 19 904, 13 zł.

Wg stanu na dzień 17.12.2018 r. dzięki zaangażowaniu i ogromnej hojności wiernych oraz wszystkich tych, którym zawsze blisko serca leży nasza parafia, na konto remontowe wpłynęła kwota 94 557,96 zł.

Poniesione wydatki za wykonane roboty budowlane, renowacyjne oraz zakupione materiały do prac remontowych stanowią kwotę 113 468,53 zł.

Stan środków pieniężnych na koncie na dzień 17.12.2018 r. to kwota 993, 56 zł.

3. Ustalono, iż sekretarz Rady pani Danuta Polcyn przygotowuje informację o wykonanych remontach w 2018 r. oraz poniesionych kosztach, o zamierzeniach remontowych na rok 2019 w kościele i domu parafialnym oraz treść podziękowania skierowanego do naszych parafian, przyjaciół i dobrodziejów.

Informacja będzie przekazywana w trakcie wizyt duszpasterskich (zwanym tradycyjnie kolędą).

4. Z inicjatywy członka RP pana Adolfa Dzikiewicza wykonana została nieodpłatnie brama na teren posesji domu parafialnego od strony Straży Miejskiej. Ponadto w przyszłym roku zostaną wykonane nieodpłatnie przęsła ogrodzeniowe celem zamontowania od strony ul. Karlińskiej.

5. Ks. proboszcz poinformował obecnych, iż zostały wstrzymane prace związane z montażem rozet - symboli róż różańcowych oraz elementów ozdobnych na balkonie kościoła (chórze). I dalej: "wrócimy do tego tematu w przyszłym roku po opracowaniu całościowej koncepcji wystroju kościoła. Myślę również o bocznych ołtarzach w kościele: ołtarz Matki Bożej i ołtarz Jezusa Miłosiernego".

Podsumowanie posiedzenia:

- 1) Omówiono zakres wykonanych robót remontowych w 2018 r., wpłaty na konto remontowe parafii oraz poniesione wydatki.
- 2) Ustalono zakres prac remontowych na rok 2019 oraz przewidywane koszty.
- 3) W trakcie wizyt duszpasterskich (kolędy) nasi parafianie otrzymają informację o zamierzeniach remontowych na rok 2019 w kościele idomu parafialnym oraz szczegółowe rozliczenie kosztów przeprowadzonych remontów w 2018 r.

Posiedzenie zakończono modlitwą zainicjowaną przez ks. proboszcza za Ojczyznę oraz za tych Polaków, którzy oddali życie za wolność Ojczyzny w grudniu 1970 roku. W iluż polskich sercach trwa słynna ballada o Janku Wiśniewskim, który wtedy za chleb, wolność i nową Polskę „padł od kainowej kuli”.

Zbliżamy się do radosnego dnia Bożego Narodzenia. Oczyma wiary spoglądać będziemy ku Betlejem, nad którym rozblętyło światło Chrystusa.

Ksiądz proboszcz życzył wszystkim Bożego błogosławieństwa oraz podziękował za podejmowane prace i inicjatywy, za życzliwość, za wsparcie modlitewne, za zaangażowanie w życie parafialne.

Danuta Polcyn

3. Rodzinne kolędowanie

Po raz pierwszy w historii naszej parafii w święto Objawienia Pańskiego, czyli Trzech Króli, odbył się niezwykle koncert. Było to mianowicie rodzinne kolędowanie. Zanim wydarzenie doszło do skutku, wielu towarzyszył niepokój, czy aby znajdą się chętni do występów, czy to się uda. Wszelkie wątpliwości zostały rozwiane i na „scenie” (w którą na godzinę przeistoczyło się prezbiterium kościoła) wystąpiło wielu wykonawców. Dopisała również widownia, która podczas prezentacji chętnie włączała się we wspólne kolędowanie i nagradzała odważnych gromkimi brawami. Tak, tak, odważnych, bo to nie jest wcale takie łatwe wziąć mikrofon czy instrument do ręki i po prostu zaśpiewać. Najwięcej entuzjazmu wzbudzali oczywiście najmłodszy uczestnicy naszego przeglądu. Zabrzmiały piękne kolędy i pastorałki: „Cicha noc”, „W żłobie leży”, „Wśród nocnej ciszy”, „Oj, Maluśki” czy ulubiony przez dzieci przebój Arki Noego „Świeć gwiazdeczko”. Na scenie stanęła nasza parafialna scholka w towarzystwie gitary, skrzypiec, wiolonczeli i fletu, a nawet gdzieś w tle dało się słyszeć dźwięki akordeonu!). Zaprezentował się zespół z SP7 „Music Forever”. Były występy solowe, duety, tercety, kwartety... Były całe rodziny, małżonkowie, mamy z córkami, ojcowie z synami, znajomi... Byliśmy my - wszyscy razem, chwając śpiewem narodziny Pana Jezusa. W taki sposób rodzą się więzi, umacnia się wspólnota i tworzy się tradycja.

Do zobaczenia za rok w jeszcze większym składzie!

Katarzyna Rybak

4. Szczypta dobrego humoru

„Żarty (nie tylko) pobożne – humor po chrześcijańsku”

Opracowanie: **Magdalena Maziarz**

Wybór: **Agata Rybak**

- Kim jest dla nas Bóg? - pyta katechetka.
  - Pasterzem - odpowiada Kasia.
  - A czym my jesteśmy dla Boga?
- W klasie cisza. Nagle odzywa się Jasiu.
- Stadem baranów!

*

- Co trzeba zrobić, aby iść do Nieba? - pyta ksiądz dzieci.
- Trzeba pomagać rodzicom!
- Być dobrym!
- Chodzić do kościoła!

Jasiu woła:

- Trzeba umrzeć!

*

Pewien parafianin podczas wizyty duszpasterskiej tłumaczył księdzu:

- Wie ksiądz, ja jestem wierzący, ale niepraktykujący.

Na to ksiądz:

- A ja jestem nudysta, ale też nie praktykuję.
- Przecież to bez sensu - zdziwił się parafianin.
- No właśnie...

5. Należy pamiętać o...

1. O nabożeństwach w tygodniowym kalendarzu liturgicznym:

- adoracja Najświętszego Sakramentu – codziennie: 17.00 – 18.00, piątek: 15.00 – 16.00
- nowenna do św. Rozalii - we wtorki o 17.30
- nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy – w środy o 17.30
- godzina Miłosierdzia Bożego – w piątki o 15.00

2. O nabożeństwach miesięcznych:

- nabożeństwo o 11.00 w ostatnią niedzielę miesiąca za dzieci urodzone w danym miesiącu
- pierwszy czwartek – zmiana tajemnic różańcowych
- pierwszy piątek – nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa przed Mszą św. wieczorną
- pierwsza sobota – nabożeństwo do Niepokalanego Serca Najświętszej Marii Panny po Mszy św. porannej

Z zapisów w księgach parafialnych

1. Sakrament chrztu

Artur Burzyński – 25. 12. 2018

Franciszek Lula – 25. 12. 2018

Kuba Olejniczak – 26. 12. 2018

Leo Kwiatkowski – 30. 12. 2018

Zuzanna Anna Zielińska – 30.12. 2018

Marcelina Ida Bukowska – 3. 02. 2019

Aleksander Skrzypczak – 23. 02. 2019

Nikodem Dominik Rodziewicz – 17. 03. 2019

Zofia Antczak – 30.03. 2019

Niech im błogostawi Dzieciątko Jexus.

2. Sakrament małżeństwa

Nowakowski Mariusz Bogdan oraz Kasprzak Daria – 25. 12. 2018

Dwiecki Krzysztof Piotr oraz Chudzik Magdalena – 29. 12. 2018

Mitka Konrad oraz Małgorzata Oporska – 2. 03. 2019

*Przytaczamy się do życzeń składanych Nowożeńcom,
w tym wszelkiej pomysłowości na nowej drodze życia,
a zwłaszcza opieki Matki Bożej Ostrobramskiej,
Patronów oraz św. Rozalii.*

3. Zmarli parafianie

Tadeusz Kozłowski -13. 12. 2018

Andrzej Trypuć – 15. 12. 2018

Leszek Konefał – 18. 12. 2018

Janina Wiśniewska – 8. 01. 2019

Władysław Krysiak – 15. 01. 2019

Stanisław Bryszewski - 17. 01. 2019

Stanisław Potykanowicz – 17. 01. 2019

Ryszard Bogusław Chudzik – 24. 01. 2019

Maria Jolanta Porucznik – 1. 02. 2019

Andrzej Krzysztof Nowicki – 2. 02. 2019

Małgorzata Piamira Demidowicz
– 10. 02. 2019

Stanisław Łukaszewicz – 11. 02. 2019

Ryszard Koszel – 11. 02. 2019

Genowefa Józefa Mickiewicz – 13. 02. 2019

Janina Modrzejewska – 16. 02. 2019

Janina Bołdyga – 20. 02. 2019

Renata Mroczkowska – 22. 02. 2019

Zofia Rubasznik – 25. 02. 2019

Zdzisław Józef Trzcński – 25. 02. 2019

Maria Teresa Kalinicz – 8. 03. 2019

Joanna Maria Kaszczyk
zd. Waclawik – 8. 03. 2019

Danuta Więcek – 9. 03. 2019

Kazimierz Wiktor Skwarek – 14. 03. 2019

Witold Marcinkiewicz – 24. 03. 2019

Wieczne odpoczywanie racz Im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj Im świeci.
Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen.

Ogłoszenia

1. Biuro parafialne czynne 3 razy w tygodniu: wtorek i czwartek 16.00 – 17.00, sobota 10.00 – 11.00.
2. Msze św.: niedziela – 7.30, 9.00, 11.00 (dla dzieci), 12.30 (suma), 16.00, 18.00 dzień powszedni – 8.00, 18.00 (w sobotę o 18.00 – niedzielna).
3. Od 11. 03. nastąpiła zmiana zasady sprzątnięcia kościoła. Zamiast mieszkańców z zaproponowanych ulic, tę pracę wykonuje jedna osoba. Na ten cel stworzony jest specjalny fundusz.

Składamy Bóg zapłać tym osobom, które przez wszystkie lata sprzątnięcia kościoła angażowały się w tę pożyteczną pracę. Zwłaszcza należy podziękować pani Eugenii Łastówce - w tym dziele była zaangażowana najbardziej.

4. Na ekrany kin wszedł film o życiu św. s. Faustyny Kowalskiej „Miłość i Miłosierdzie”. Polecamy!

Informacja ks. Proboszcza dla zainteresowanych wystrojem chóru (z protokołu z 2018 r. na s. 41.):

Ks. proboszcz poinformował obecnych, iż zostały wstrzymane prace związane z montażem rozet - symboli róż różańcowych oraz elementów ozdobnych na balkonie kościoła (chórze). I dalej: "wrócimy do tego tematu w przyszłym roku po opracowaniu całościowej koncepcji wystroju kościoła".

Numery telefonów dla osób zainteresowanych:

Caritas – 512 213 501

Muzeum parafialne – 606 344 722

RADOSNY CZAS BOŻEGO NARODZENIA 2018

KOLĘDUJEMY NIE TYLKO RODZINIE...

RADOSNY CZAS BOŻEGO NARODZENIA 2018

KOLĘDUJEMY NIE TYLKO RODZINNIE...

